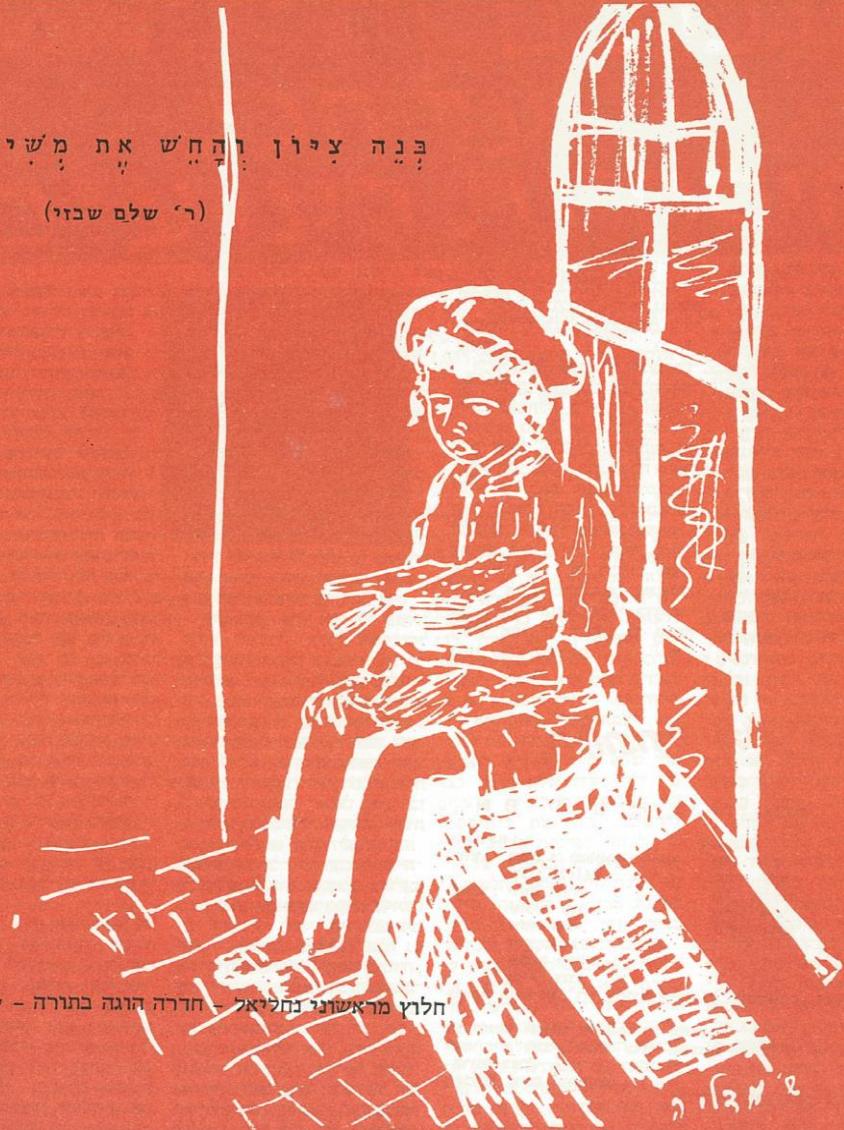

لتchia רומנית וחברתית להגנת זכויות ול%;"> נלוות

בנה ציון והחש את מישוף

(ר' שלם שבזי)

חולץ מראשוני נחליאל - חורחה הוגה בתורה - שנה תרע"ג

ט' א' ג' ג' ג'

כמנה בני ישראל, במעמד הר סיני, הקדימו גם הס-
טודנטים — חוץ מאלו של הטענו בחיפה —, "גנש"
לעומם. אבל לא בכנותם לקיים כל מה שיטול עליהם,
אלם בוגריהם מפושת לא לקיים ולא לקבל על עצם
חובות החורזים מן המצב הקיימים היום שיטתו
עוד בטרם פירסמה ועדת השופט שנת הלימודים האק-
זיאו הסטודנטים לשבות והתלה שנות הלימודים קלו-
דים נחתה בשבועיים. חרף מאצחים, לא אצליחו ה-
שובים להסביר את עדותם לציבור בצוותם המתבלט על
דעתו של ברידעת. ציגיהם נאלצו להיאחז בנימוקים קלו-
קים בשבייל הח Ziel את השביטה.

הம啧 הבינוי ומשפחות אמי-
dot. רק 9% מן המשפחות הא-
טודנטים ישבו של החינוך ה-
ללא מלאכה וערום, וכך הם
הספר הגובת. הם חסרים זוקם
לא רק לשכון ליריב ממן אלא
גם למילוטו, כדי שוכלו לממו
לא דאגות ולהקושים את זמם
לבקיטת הגבורה. הם קוראים לשכ-
ר מילוט נマー גם אם מסקנותיה,
דרגות ההוראה של שנות הלימודים האק-
זיאו הסטודנטים לשבות והתלה שנות הלימודים קלו-
דים נחתה בשבועיים. חרף מאצחים, לא אצליחו ה-
שובים להסביר את עדותם לציבור בצוותם המתבלט על
דעתו של ברידעת. ציגיהם נאלצו להיאחז בנימוקים קלו-
קים בשבייל הח Ziel את השביטה.

אנו הסטודנטים הסקלטיביים
אנו מפולמים לאוותה את כל
צורכי החברה, לפוחתת תואמינו
לראות את בעית החינוך בבללו
בחטיבה אחת, שיש לטפל בה
בשלומנות, והמציר שיסוד פוי-
מיות לטשוני טפת. שלמתה והכ-
נות ביחס לאחורי המלחין וрок אדר-

אנו 30% מן הקרים המ-
דינים בכלל.

שובה- תיס על הגג והיסודות רעו עזים

בדקה הדאגה לימון החינוך
הגבוהים שכ-לימוד מדריך על
בסיס קריטריונים הגיוניזם וצ'ורי-
קיים. בוחת חתמון עת-הקלחן, היא
לא תחמון, היא אינה יכולה להיות
מוך במקצת לסטודנטים כלוח חז-
בון אלה שעדין לא הגיעו לש-
ערי האנוגיביטה; שלעלם לא
יגיעו אליו, אם לא אושר להם
לסייע את בית הספר הייסודי ול-
חריא את בית הספר התיכון.

בבנויו החינוך בית הספר היג-
רזה הוא האג זכיר בין הרים שע-
על הגג האל על סטודנטים. אם
היסודות רועים סופו של התג
לחותםוט אף הוא. מי שדוגג
לגב נזומה את הביני כולה אל
תיפא אם יdaggo לא תערור
תשומת-לב ולא לא תמייקה.

עדותם הסטודנטים מומרת בי
דמי נוסך: לאוותה אפריקאי ייחר
ופרעותם, שברצחו להדרות
לב-הנור, קנה לזרם צילדר
וחבש לראות אציג-הדר, ציל-ג'י-
דר; ובבל האפריקאי עדין ית-
בלוי-בגדים ושערו הפוך פרוץ
מבגדים לכיסוי האש נאה.

בבית-הספר הייסודי אכלו זעירים
מסוג הנקוט לכל התלמידים,
במשך ש ש ואפילו שמונה שנות
הѧמיה. דעתי קראה בברית
רשותה ובכתבה לא לא שגאות.
LOT ממשה רבוי שפה של המוסד. יש
פרק-לטוטה, שהוא מכסה רק 7%

נתן לילין-מורו

יעודות להלוואות בשבייל סטודנט-
טים נזקים אינם מנוגלים. אפ-
שר למן בהם בגראם, אם חמוץ

ו-זקן, כי הם נשרו בבית-הספר התיכון
בבנויו השומם הקוריאני כבר

בבאים אלו ששתנה, שכ-לימוד
הנרדש גםם לא מעליה מאפש-

ריוויזיה. לעתים עומדים הם כ-
אלים ולא אחד מהם אלא שנים

ונוע מל' בנים הנין על-סוד,

די' של אין נאלץ להפלה
בנין החינוך העיל-הינגי בארץ.

ונורם החובב של תלמידים
בדבושים לעובד את בית-הספר

כדי לעוזר לרפוץ הבניה. שהרי
סטה כרכה במקראים מעמידים של י-
הנורם ההפועלים בארכזינו מוה-

מן תיכון נזקן החקלאות כבר
בבית-הספר, כמוון, לטען כי בעש-

רות מילוןיהם שפנדיה המדרשה
בבפערלים הוכשרים בעיר ו/or

אמירות חייא לא להחטא כרך ה-

במקומות לדאג להקפתה כרך ה-

ללא מילון האנוגיביטה, בבייה
ההנורם מוחזק הדרות האורה. בבייה

הספר החינוך מתחזק הזוח: בכ-

נסים אלו יlid אחד ממשחה
יצאי אפריקה ואסיה לא-עומת 2 תול-

מודס מושכל גבואה גבואה רוק סטו-

בינותים הונחו המלצות ועדת
בריבוב על שלוחן המושלה, והוא
בנואר התעסוק בהן בעיתד, אם
לי' לשונו, החיב היה יכולת
המחייא לא ידוח את הדין לזמן
מאוחר יותר. ידוע אין הכלמל-
נות והנקמות דיניות לפטינן;
1,475 לילין בכתה י"א; ו- 1,410
לילין בכתה י"ב;

למי, שודו' ועדת בריבוב אנו
כליל השלים. ודאי היו מאכ-
רים לשינוי המלצותו להעפ-
הם על בסיס הגיונו כלשה, ואלו
יריבו הסטודנטים שב-לעב-
תיה. ספק אם הצלחתם בעיתד
ההיא דוללה יותר בשכונת דעת
הקל בצדיק אבוקם א-ם הם
ילחמו בגזירה צרת, אגוניות, תוך
התעלמות מן הביצוע הבהיר-
ההמרות השומניות נאבקות בון.

על מה נבקם הסטודנטים?
על האPROPERTY של הסדר וה-
נוח רברבות התלמידים של המוס-
ד, פגוי דילמה בגבואה בא-ץ. מט-
ריה מזודקת ליצמתה, כשהיא מגו-
תתק מתודורת הסדר והחותמות
בסיום החינוך העיל-הינגי בארץ.

אומר ברורות: ציבור ה-
דינומי החובב לעצמו ורוחה ו-
គו-ויה, הוא ציבור סקלטי-
י. בירברה געשה ליפי וקי-
החברה הפעולים בארכזינו מוה-

מן תיכון נזקן החקלאות כבר
בבית-הספר, כמוון, לטען כי בעש-
רות מילוןיהם שפנדיה המדרשה
בבפערלים הוכשרים בעיר ו/or

אמירות חייא לא להחטא כרך ה-
במקומות לדאג להקפתה כרך ה-
ללא מילון האנוגיביטה, בבייה
ההנורם מוחזק הדרות האורה. בבייה

הספר החינוך מתחזק הזוח: בכ-
נסים אלו יlid אחד ממשחה
יצאי אפריקה ואסיה לא-עומת 2 תול-

מודס מושכל גבואה גבואה רוק סטו-

דנס אוחז במקראים וממי-
המוריה, ורוק אוחז מעשרים ומי-

שה וכוח קובל חזאר ראנ-ו-

משנתו של ד"ר ישראל בז' באמדיעות הסוציאלית

מתא יוסף דחוח

לה גם בהכנסה הצפואה והטיכויים להכנסה של הילדיים. רמת החינוך תיראה היטב בשנות המשמעות וההשעים, ואף באלה לא די". יש להוסיף כי "למרות החווים מודדים נספס לרכיב ההכשרה, שיסבו, חינוך, הניעות החברתיות, השירותים הקהילתיים, טיפוא, ועוד" נספסים של הטבות החווים הטוביים, קבועים את מקומו של האדם בחברה, במקשה ובתרבותה. המדיניות הסוציאלית מותיחסת, איפוא, לרמת החווים בהווה, (בגבר) ובעתיד. וזאת הוא מרכיב מאד. בחרות האמצעים לתיקון ולשיפור (קובעת המטרות, כ摹ון) היא אכן סובכת בהרבה מן ההצעה, התביעה או אף הרミימוש של "תמיינית סעד מוגדרת לעניינים ורוק לעניינים או אף מתיקוני הפער בהכניםות".

המאמר השני, שנארנו לנו נתייחס אליו הוא: *הפנהה*, הנשך ואתה, ד"ר ישראל כ"ץ הוא הראשון שהרחיב את משם עתו של המשור עוני, הוא ראה בעוני לאו דווקא רעה,

כי אם מחסור, ולאו דווקא מחסור בלחם, זה יכול להיות גם ביקורת חברתיות. הוא מגדיר את העוני הגדרה חדשה: "הם בסך הכל אלה שיש להם פוחות בהרבה מהחרים המפיגנים השכם והערב את עשר מחדש בשיקונים ובמוניות וצחות, במועד ובוקירה חברתיות ובתרבות, מעודן". ד"ר כץ מודע לעובדה, שהਮוכרות החברתיות והפורטטיביות סתאבו כבר ויש צורך ב', מררי", "שניטוך דחף ולהט להביא לפרופומות בעידן ובתקופות להגשותם", מכאן אולי ראה, "בעוני החדש", מעין ברכה העשויה לכפות, *"תמו"*.

רות במערכות נסנתה ונסנתיזו". הוא אכן מבדיל בין פנתר החיה לפנתר האדם, הרាលון חסר תרבות של עוני והשני משוקע בה, הרាលון חופשי והשני כלוא, הרាលון אינו משלים עם כליאתו והוא נושא בקרבו צער ומפען לדרבון שביבותו ולעראה לעצמו "זהה" והשני, "משלים עם גורלה ותבתו". אלום אם ורק אם התרבות של עוני הרי מושם, שלא קיימת תרבות של עוני שהוא אוצר בתוכו מניעים וכוחות לשינויים, סימן שיש סיכוי לשינוי המצב, אלא שאליה וקצת בה, התמורה אינה יכולה, לדעתו, להתmesh מעשיהם התרבות, כי דרוש דרבון למיסד כדי לתרום חלקו בשיקום הטעונים שיקום. *"הענימי החדש"* יודעים, בודך כלל, את אשר חסר להם, ויראו בעיניהם שהם לוקים במחסור יחסית של הכנסה, שיכון, סיוכים לחינוך וליעילות חברתיות ומעמד וקורחה חברתיות". הם יוכקים לאשראי מקצוע טוביים להכוונותם במובן הirshtotim החברתיים" ואלה חייבים בפיתוח טכניקות חדשות לביצוע התיקונים. "לא כולם", אחרת יוגברו אצלם המוראות והתקסטול, שسكانם תיהם עמהם, אך דרישה היונית ממשיעת מצד השלטונות, והיענות זו לאו דווקא ישירה ואנייה צריכה להתבבא דווקא בתוטפת תקציבים למשרד משלתי זה או אחר. דרישה בראש וראשונה תחייב את חברתיות-כללית והגשמה הלכה למעשה תוך שיפור פעללה של כל הגורמים הממלכתיים, החיוביים והרכזניים.

המישר בעמוד 5)

נכחה ברשימה זו לסקור, ו' לו בקצרה, מעט מן המאמני ריס השווים של ד"ר ישראל אל כ"ץ, שראו או ר' בנסיבות שונות, וחידושים בעיתת ה- פער החברתי-יעדי ובעמיה יות הסוציאלית של המשלה.

עד' ומשקל מוחדים יש לדברי ד"ר ישראל כץ ודוער שחתctrבר אצל, עקב עמדתו תיו לא רק בגל המידע הרוב היומת יומיות בניו הבויות החברתיות, שעלייהן הוא דן, אלא יש עד' מוחך בגל

ד"ר ישראל כץ

תחושת האם והרש האנושי הפועמים בכיבתו: מאוז התהממה למכל' המוסד לביטוח לאומי, חל שי' נוי ונוף ובأكلים של המוסד הזה, הוא הכנס רוח רעננה של תפיסת ותונער בעבודת המוסד ויש לצוין הישגים נכ'דים, שיש לזקוף לזכות, אך יש ציפויות שהוא יוצר עוד השגים גדולים ונכבדים מלאה שכבר הושג.

ד"ר כ"ץ ממאמרו, "גנלה ונסתור במדיניות סוציאלית": מודיעו הוא לעובדה כי לכל מדיניות יש מטרה, וכל שכן מדיניות סוציאלית, כי על פי חשיבותם לקביעת כיון התהליך הרצוי, שנדי דברים אלה הופכים את הבעה ליותר מורכבת ומאחר שכל דבר לא צע ולא אז לא משאים וזה פרושה מתחייבת הקazaה מיחודה של משאים וזה פרושה החלקה מחדשת, וכך מעתוראים קשיים בשל קיום קבוצות אינטראקטיות שונות.

בס במדיניות השעד קיימות הטעיה רבה, אמן מגדי לים קיבאה של קבוצה מסוימת, אולם אין יודעים מה נתוסף בדיקוק לקבוצה אחרת, אם הקבוצה האחראית העשירה מעלה מחירים, או הנהנית מקייבת אחרת — הר' בץ לא סייעו למעשה לקבוצה הראשונה, בקרה צו אין עצמים פעריים מעצברים.

מה הם האמצעים להגשות מטרות המדיניות הסוציאלית? והאmens הם מתקיים בישראל? על כך אומר ד'': ישראל כ"ץ, "אלו עיתונו הסוציאלית רק בעלתאות מטה הנסיבות של יעוטה הכנסה בקצבת מן מסוימת, היה עניינה של המדיניות הסוציאלית קל ופשטי יחסית, להלכה לפחות, לא היה קשה לתקן את הפער ברמות חייה של קבוצות נחלשות ומסדרות", אך לא כך הדבר.

"ראשית, גודל הכנסה בקצבת מן או בלאו בלבד אינה משמעותית לנבי הבעיות שלפניינו, סטודנטים במשפטים, בכללה או בהנדסה אירית, אשר סיסם את לימודי ב-1971, הצלל להימנות בין בעלי הכנסה המנוכה במדינתה, מן הדעת, שרירות הכתנות תשתרף ב-1972 וסביר להניח שהיא לא כך עלה באורח ניכר למדי באמצעות שנות השבתות מעתות הוא מבחן ולא כללה הם סיוכיהם של השבתות לרמות ה- הכנסה המדיניות הסוציאלית חייטת להזחט לרמות ה- הכנסה בטוחה הסוציאלית של בנייה אדם; להווע ולעתידי, לצ'ריכה מידית, להחסוך ולהשקיות וכו', יתר על כן עניין

איך להלחם בעוני ולפוגע בעניים
במאמר זה, מתריע ד"ר שראל כך על סוג מסוים של מלכמת בעוני שלא רק אינה מביאה רוחה לעניים, אלא גם פוגעת בהם: „מלכמת ממשית בעוני מחייבת הקאות משאביהם, הניטלים, בדרך כלל לעוני מחייבת שאים בעניים, ואך במשאבם לא די, מלכמת ממשותית ובעל סיכון חייבות שימוש מתאימים" ועל כן דרש לדעת מה הם אמורים מתאימים, "במנדריות מיוחדיות חשובים, שכן יתנו וידקה מתאים לא רק את המטרת אלא גם של הכלים המופעלים למימושה".

בשות תשל"א הביע ד"ר כך אופטימיות לנוכח התסיסה החברתית וסביר שסתיסיה זו חזקה דיה, כדי לעורר את המים לדחקן יוטר זמן ומשאבם לפתרון הבעיה. בתשל"א טולטה ישראל לעימות מוחרים עם בעיות חברה בכל ועם פעמים שבברט. ריבס בגין מורים על העי מותה, הוא עשוי להבטיח סיוכו להתייחסות האומה. לביעות יודה בחיה ולווייה להצעת פתרונות מושפרים לאירוע בעיה. אנו עומדים בראשית תשל"ג וייתן לומר כי אין בכך עת הממסד התחמוץ בזרחה חיבית עם הבעה, כי אם דרך ויכוכו, הקזאה פיקטיבית והולכת שולל. הסוכנות מגלה, שהערכתה למנגנון הייתה בלתי מדויקת והיא כבר מצמצמת תרומתה בראש ובראשונה לביעות השיכון של זוגות צעירים ושוכנות אי. הממשלה קיבוצי תקציבים וקדום כל מקצתם לביעות סוציאליות. מצד אחד מעלים הקיצה לילדיים ומקרים רעש גודל סביבה ומאידך מיקרים את המקרים בהתקופה.

ד"ר כ"ץ שואל: „משום מה בא העימות בתשל"א דוקא? ורואה שהוא מתקשה לעונת על כך: „קשה לקבע בזיהוק הסיבה או הסיבות לעימות המוחרפ", אולם אנו יודעים, כי בתשל"א גברה העליה מהמערב והחלה להתגבר מבריתות-המעוזות ואז חיל המים נתקן ללוות המלחמה ויחד עלולים מביריהם ולהציגם בתפקיד. התהנחות זו יירה קנה-המידה לשושואה בין קליטת העולים בשנות השבעים, ארובם המכריע אשכנזים לבין קליטת העולים בשנות החמשים, שרובם המכרע עדות המזרחה. אולם הממסד מתרך זאת בכך, אז לא היה למدينة מה לתת והוא יש באפשרות לתת הרבה, אולם דוקא בשל כך התעוררה השאלה: אם יש למדינה כוים לתת הרבה מדויק רק לעולים שהם ברובם יוצאי אשכנז, מדויק לא לתת להם במידה רצינולית ולהנחות את היתר לקרנות הקליטה משנות החמשים — במילים אחרות: מדויק לא לחלק את ה"יש הניתן להענקה" בצורה כזאת?

ד"ר כ"ץ גורס: „כי אין ספק, למשל, שפערים רבים, המציגים על יקוח שיכון כהסורייסי לבין ארצות מוצאו, רשיהם בעבודת פזויו ישראל בגלויות ולא במדינת ישראלי, יש לבדוק גירושה זו מצדדי צדקה, שכן ח比亚ם אנו להבהיר את ולתמי, כי גבולה אפלeo העני במדינת מסימות של בטחונרמותה, וברשותה להנאי הסביבה, היא הגובה מעט מסבבנת. על כל מקום לא מצא עצמו במחב נחות מסבבנת. אולם כאן בישראל לא רק העני מציגי אלא אף איש המمعد הבנייני-מנוך עדיף בן ליליה מול מציגי אות חזשה, שחיה אותו להצטייד ולדורש הרבה; והmarker שבגולה היה דבר מוגדרות — בישראל מוצרץ חיוני, המבנה החברתי דרכו קיבל את התמיכה החברית התנפץ בגלל הפיזור הגיאוגרפי בארץ ויש להסביר על כך קשי השפה ועל כל השכלתו לשוני שמה שנקרו עיריות פיתוח ומושבי עולים בספרד) מוביל להעמיד לשורשת את האמצעים המינימליים, שעיניו לו בטחונרמותה: היו מכב גרע מה- מב ביבגולה. פתרונות הממסד למצב הזה היו גורר עים: תמיינות-סעד ועובדות דחק. העמקת הפער החברתי

הַרְכָּר פֶּגֶס ?

ऋת פער נראה לעין מרגע זוריכתם במקום. הנה תארו המהלך של כותב הכתבה במסמך הארץ: "במרכו של רחוב אליל כהן באופקים נמלה קוו הגובל הבלטי נראה (ונוד איך נראת האה) בין תושבי אופקים והותיקים לבני העולמים. בצד השמאלי — **בנייה** יישנים של יוצאי מארוקו, הזרו, טונייס ופרס; **יראות** קטנות מאוכלשות בצפיפות. על המדרגות מושכים ילידי ובדורי המדרכות מרכבות השב כנור. מראה אופני נכל עיירה הדרות ששוודה בשנות העליה ההמוני מארחות אסיה ואפריקה. ובצד ימיו — **בנייה** חדשות; **יראות** בנות שלושה חדרים שחן, בתנאי המקום, כמעט פאר... החבטים החדשניים ניצבים בשורה חזיתית ומazingים גיגיות שליליות. אבל התוגבות השליליות בושות לבוא". קברניטי המזינה יוכלים להעלות חיך רחוב למקרא ציטטנו; וזהן הם מן הסתם "הוחך לצחוק למקרא דבריה של גבריה של סדר שלוא נזירים בסביבה תוגומן": אלה אבמות לא בסדר שלוא נזירים בסביבה לנו וללא מתחשבים בעיכים שלנו. אבל אם הברורה היא בין יירות מורוחות לותיקים או לעלים חדשים מרסיפה — אני מעדיפה את העולמים. חיכינו לדיר שנים, נחכה עוד קצר. אבל בלי עלייה — אין לנו כאן עתוי.

בפומבי יכולים קברניטים אלה לברך על התודעה החיבורית הזאת, אולם בטוחני בלבם אמרים, "טוב שאנו חיים עם תמיימים כלאה". אמת, האשכנאים מעולם לא יכולים להבין את דיברותם של תמיימוטם של עדות המורת. מכאן, עדות המזורה הרבה להשלות עצם כי האשכנאים הם סופיסו אחיהם יהודים, והיהודים רחמנים בני רחמנים הם, ועל כן, נחכה עוד קצר". אולם עד מתי אדם יוכל להשלות עצמו נוכח ההבדלים ההלכיים ומעמידים צווארו המנתקת עיינים? במדל העמק לא היה הבדלים ניכרים בין העדות המכאלסות את האורתודוקסיה ועל כן שורה הבנה בינויהם. ר' ברשנה האחרונה נעשה המצב קשה כי ריבים מעולי בריה"ם אים מוכנים לשבת בהגדה עם השוחרים, עם דירות מורוחות ואילו להקל מהמרוקאים דיוור צפוף. **הבדלים גדולים מדי וזה מנקר את העיניים**.³

סיפורה של בעלת המשעדה בעיר: מטעמי סטויימיים מוסקה המיםADC לעורר הרווחים כי מקרה רחוץ של החיל רון בגודל העמק הוא פשע ריגל ואני מעוון בעפר החזרוני מנקר-העינים שנוצר לאחרונה בעירה. מים יגידו אם הרשות הזה הוא נכון. אנו מצדנו סבירים, כי **הזרמת עולמים אשכנזים לעיריות הפוטוחות** תזוזת הטבה מיידית של מצבם לעומת השארת מצבם של עדות המורת עלוב ולא שניין, אין בה שום תרומה לא לעיריה ולא לכל החברה היהודית. היא רק יוצרת קה"מיה להשוואה, מתסיסת השם המקופח לשאהו חמה לשאה ולפירות. אין בהזרמת עולמים מרסיפה לעיריות בתנאים כאלה ממשם סס — אלא אם הכוונה בסיס היא העברת מושט השלטון שבדיע עדות המורת לדיימים אשכנזיות כדי למסור את המנגנון סבב עדות המזורה בצוורה הרטיטית. (1) ד"ר משה מלנשטיין: "הבחנה החברתית של מבנה החינוך בישראל", נובמבר, 1967.

(2) שם.
(3) יהודה אוריאל: "הרצאה בגנגל העמק", הארץ מיום 12.9.72

סעידה בן שלמה
במוסך הארץ מיום 8.9.72
הכותרת, "נס בעיריה", וה"נס" הזה הוא הזמות
עלים מרוסיה לעיריה אופקים המאוכלסת על
טהרת עדות המזורה. הבה נדון בסוגיה זו בצוות
הגינוית.

עירות הפיטה כמו אופקים, מגדל העמק, חצור וכדומה, הוקמו בזמנו כמעט על טהרת עדות המזורה. יתרון, בגל שבסה זו הוגחו משך שנים רבים. שקר וכובב הוא לטען שהתושובים הם עצילים גם מפריים ולו כן המקום נשר מפה. הרמת משאבים ממלכתיים בכל צורה שהיא הנה המפתח לקידומו של המקום. רק לפני חדש מספר נתלה ברבם שלילירה הצעריה כרמיאל, המאוכלסת כמו עט על טהרת האשכנזים, כתבה בחשקת משאבים פי כמה מה שזכה היצור שהוא הרבה יותר ותיקה ומואכ... לכתת כמעט כליה בעדות מזורה. הוכחה נוספת: השיפור של אחרונה בעיירות כמו באופקים ומגדל העמק החל רק מאותו גע שנשלחו לשם עלולים מריה"ם. לא מפני שהעלים הם כשרוניים וחוללו נסائم מריה"ם. עובדת היותם עלולים מריה"ם עוררת סנטימנטים מסוים מים בקרוב המימסד והנעה אותם להפנות משאבים לשם — למלודז' שהמשאים מיוועדים להם בראש ואושנה. בורו, גם עדות המזורה מפיקים תועלת מכך — אולם

בתור מזונבים בלבד
חרף המיריות וההשפה שיש בעובדה זו, בכל זאת יש בהזרמה זו משות אספקט חיובי לעיריות הפיטה. אולם ישנם גם אספקטים שליליים שהם חמורים ומסורניים:

1 — אספקט שלילי אחד הוא לנגי עדות המזורה בלבד, וכוכנתי לכך שלאורך זמן הם עלולים למצוא את עצם מנושלים מאותן עדות כוח מועטות שתפקידם בעיירות הפיטה. כדי לאישר תפקיים בעיון שלנו דרשו השכלה. בידען, רמת ההשכלה בקרב אוכלוסיות עדות המזורה לא הייתה גבוהה. הריכוזים הגבתיים ביזור של עדות המזורה נמצאים בעבודות בלתי מקצועית מינימלית. את התפקידיים המ מקצועיים בעיירות אלה נהנו לאייש על ידי "ארוחים מסיעים" מבחו"ז, עד שיוכשרו ממליא-תפקידיים מבני עיריה". הסכנה טמונה בכך, "עם הזורת העולים מאירופה למקום אלו של ייכזו עולמים הם יתפסו בוכחות השכלתם, הקשרים וקצת פרטוקטיזה טבעית את המקומות המזוריים לבני המזוריים במבנה המזוריים בואת נישול ואות מעמדות מפתח אפשיות או החרבויות".

— האספקט שלילי השני הוא לנגי כל החברה הישראלית, ויש לכך שתי השכבות:
א. כדי לקלוט את העולים האשכנזים טוענים קברניטי המדינה שדורש לכון כל פרוטה להספקת שכון ותעסוקה למען כדי לאפשר להם להרים את תרומותם המקצועית. "מכאן הסכנה, שסמנה מבחין בכם הפה ושם, שנשלים עם השארות בני עדות הרווחה במעטם הונכחים. עזם העובדה שיוציא אירופה העולים החדשניים זוכים לשוכנים מסוימים, וביעיר למשורות קדומות ומכניסות, תומכת בהרגשת השערות של הפה הסוציאלי והחשש להסתדיות דפסי השתו החרדית החברתית לפוי קויו הstitialיות העד-תית".
ב. קליטתם של האשכנזים בעיירות הפיטה יר'

שנה 60 לנחליאל

הארץ נופתיה, עצמה ובנין
לבם יקדה האת ציון עלה ו-

ערבית: „לו יש רשות עלה עד
אתה בחברה, תוך שער ציון אשר הם
נהללים“. כטפי הוגלה לא הרודם
שבחויה, תחוויה היה למשען. שמר
עתה הוגשו מוחוק כל נבנה ביר
אץ, על ג אלה קרכבה הרישוי
את לבבות רבני ופונטי תימן. והם
עמדו על גליהם. שכם על סכטם
ואחריהם העם, הם קמו ועלו. אך
ההדר בשתות רומי"ם ב" (שנה פנוי עליה היליביטי"ם), ו'
ך הרו הדרבים בתגנו"א, ברוטש
ובתורע"ב, (שנה בה עלו על הר
הדר, לא פרח השודדים לא נור-
אות אהרות עצרים מלכת). אך
הגהה גיל העליה וההישובות
מתימן עד לגל הגואה בשנות
תש"ה.

המציאות שאליה באו הגאים
וחולצים רוחה שננה קשה מאד
מרוח הסופים מושריה תימן
שבטיא את זה בשריהם גדרות
ובדברי הנביאים. עבדה נה-
אי מגורי קש, מאבק נגד ה-
קדחת וכל מטר צורו תלב
אבל האמונה שלם בורות ישב
הארץ ההיא גולות. בגין תמיון ת-
עו ייחד ומעד בדמת המולדת
ומחרשת בשדתו הדורה, האדרה
גענה לתמיה ללבם של אהבים
אמיתיים. הם יוננו ופלחה, אף גם
לא רק בגדעה ופלחה, אלא גם
בזיה, בסכל, בدم ובעבדה קשה
שנעטה מתר שמחה. אף אחד
מובני ומונן של אותם ימים לא
בקש סס רבנות מבון המקובל
עלינו הרים. הם דעטו תורה וע-
בדה, לילאכה ולימוד, והקיסרו
את הונם המתהים הן לות, והן
לו.

דור חכמים מייסדים אלה הא-
רי רוזנו לא את הדר. הם הפריכו
והחו את הארץ. נטנו בלב הב-
נים מסד אהבה לארא, רזון ברול
לlogenה וליחסורה עז בעריה ד-
לה, ורצו לא שעיר לבניה ול-
שמה, אך יי הפה רגנזו עיר-
נו הדרה בכו מגע גוף,acci-
בעות יידם ומצעד גדריהם לגן
פורח ולאץ מישיבת נש-
הם וכונו במושיהם, הם יוכו
רבים באוגנותם, פירות עקשות
ותהמודת אוכלם אנו הום.

לייאל מיסידת שחייו גל אחד מ-
מספר גלי עלייה של משפחת
ברם גולת הגזינות והדינית ו-
עלית בילוי המפרוסמת, לא לה-
קביר באץ הקודש, אל לא בנות את
ארצנו ולהקם בה כפויים ונוטען
בשדותיה כרמים ופרדסים.

מנhoggi גלי העליות מהוון לא
היו מופכבים, אלא או רבי הי-
עם ורנסיג, להם היי גגולות ו-
אותה חיים שאן דמס לו הר-
בנה בקהלות ישראל. בנותם לא
פרנסו מגע כפחים והרבנות ג-
תה לשמה שם העם וההורה.
הו יי בוך עטם, היידם ואט
לקרר הדר, לא פרח השודדים לא נור-
אות אהרות עצרים מלכת. אך
הגהה גיל העליה וההישובות
מתימן עד לגל הגואה בשנות
תש"ה.

המציאות שאליה באו הגאים
וחולצים רוחה שננה קשה מאד
מרוח הסופים מושריה תימן
שבטיא את זה בשריהם גדרות
ובדברי הנביאים. עבדה נה-

אי מגורי קש, מאבק נגד ה-
קדחת וכל מטר צורו תלב
אבל האמונה שלם בורות ישב
הארץ ההיא גולות. בגין תמיון ת-
עו ייחד ומעד בדמת המולדת
ומחרשת בשדתו הדורה, האדרה
גענה לתמיה ללבם של אהבים
אמיתיים. הם יוננו ופלחה, אף גם
לא רק בגדעה ופלחה, אלא גם
בזיה, בסכל, בדם ובעבדה קשה
שנעטה מתר שמחה. אף אחד
מובני ומונן של אותם ימים לא
בקש סס רבנות מבון המקובל
עלינו הרים. הם דעטו תורה וע-
בדה, לילאכה ולימוד, והקיסרו
את הונם המתהים הן לות, והן
לו.

דור חכמים מייסדים אלה הא-
רי רוזנו לא את הדר. הם הפריכו
והחו את הארץ. נטנו בלב הב-
נים מסד אהבה לארא, רזון ברול
לlogenה וליחסורה עז בעריה ד-
לה, ורצו לא שעיר לבניה ול-
שמה, אך יי הפה רגנזו עיר-
נו הדרה בכו מגע גוף,acci-
בעות יידם ומצעד גדריהם לגן
פורח ולאץ מישיבת נש-
הם וכונו במושיהם, הם יוכו
רבים באוגנותם, פירות עקשות
ותהמודת אוכלם אנו הום.

בתוכ הטקס העניך ראש העי-
ירה את מדליון העדר לוייר ה-
כסטה. עליון נחטף לא: „למכורנו
רו"י כנסת מר ישראל ישי"ע
לנוורו ומברגרם ע"ש
ראשונים מיסדי נחליאל

ב-י' בסמלו של ש"ג יומה עי-
ירת חרדה ישכבה מעיטה חני-
יאתך, פגנו רשות הרוח ב-
מושבות ווותיקות בוארץ של
החלוצים מתהנו שגינו יושב-
תנה הדר ערבם במעמד יי"ר
הכסטה החקימה בלב המ-
שרגאי, פגנו רשות הרוח של
הסוכנות לשעבר, זקנינו נחליאל הדרים,
יר המוצעה, זקנינו הדרי מ-
כח, מפקד הנפה וקרואים אחרים
בישיבות המועצה העולמי הדר-
ארך בצל קורתנו לעירנו — חז-
רין את סגולותם המינויו-
ריה, וזהו של שוחאות לבידנו
של התוליצים מתהנו, בגנות
רימיים נספחים ל-60 שנה ל-
שם מזמין רדר וירטום — חז-
רין את סגולותם המינויו-
ריה, וזהו של שוחאות לבידנו
של התוליצים, לחיזוק של ה-
שבה והזחלה בכיוון העברות.
העל על נס סבלותיהם ואובקם
נגד הקדחת. עלי-אך הסבל ה-
צורות נאחו במקומות והרכבו א-
חרוני ראשונים אעלם בمعد
מוח ביצה לפרדסים מוריקים ושב-
דות פוריות.

תקס ציון 60 שנה
לנחליאל ופתחת „בית
ראשונים“ — מרכז קהילתי
לנוורו ומברגרם ע"ש
ראשונים מיסדי נחליאל

ריט חרדה ישכבה מעיטה חני-
יאתך, פגנו רשות הרוח ב-
מושבות ווותיקות בוארץ של
החלוצים מתהנו שגינו יושב-
תנה הדר ערבם בלב המ-
שרגאי, פגנו רשות הרוח של
הסוכנות לשעבר, זקנינו נחליאל הדרים,
יר המוצעה, זקנינו הדרי מ-
כח, מפקד הנפה וקרואים אחרים
בישיבות המועצה העולמי הדר-
ארך בצל קורתנו לעירנו — חז-
רין את סגולותם המינויו-
ריה, וזהו של שוחאות לבידנו
של התוליצים מתהנו, בגנות
רימיים נספחים ל-60 שנה ל-
שם מזמין רדר וירטום — חז-
רין את סגולותם המינויו-
ריה, וזהו של שוחאות לבידנו
של התוליצים, לחיזוק של ה-
שבה והזחלה בכיוון העברות.
העל על נס סבלותיהם ואובקם
נגד הקדחת. עלי-אך הסבל ה-
צורות נאחו במקומות והרכבו א-
חרוני ראשונים אעלם בمعد
מוח ביצה לפרדסים מורייקים ושב-
דות פוריות.

משמעותם: חיים בן יצחק סגן ראש העיר חרדה ישראל ישי"ע ר' הכנסת
רב ברזילי ראש העיר מר קוסטלייז מ"מ ראש העיר,

לה ראת כבוד).aban לכאן לא-ב-
נות ולהבונת, מתחך אהבה עמו-
קה, אגנו שוכני לאות את הג-
אללה ולחותה החל מבנין, הרגש-
נו שוו אך זכות גוזלה, על אף
ההשים והסבל הבהיר בסולם
לא היו עזיבות של חברי. כל
מושגים פוי תJKLMל ואהבתם, אלם
שכחדור על ייחודה של חברה
השולית דאן, קרי התפקידים,
היר שכאו הארכובט, המכלה
הצורך בעזות המסתער בה גדל,
מוסמיים מיל גנאן, היכן ה-
מוס, אהבת ישראל ועוד כהנה
והכהנה....

ש אל ה: קשה לפוך הרתפה-
חת של מושב מכלי שעוד עלי
קשי גזען, דור החמוץ, מה-
אם בה הקישוטים העיריים נציגי
הם עמד בן מושב? (עובד במפעל ה-
אורו - שריגים). לבגנו ווד-
עת השיתוף היה קיימת כבר
עליה.
עצם עובדת הוויה מעיר אורה
שימחה גורם מלבד. זמן קוצר
לאחר שהגענו לשוב, יצאו מס-
פר בברים למדוע בדור, בית בדור,
למוד ששנית היה היל רחנן
וגרם לכך שנחנכה את המודען
המקומי למרוד פעילותם מושב.
הרגון המודען עברנו לאגון
מוסדות הכהן, קרי השתתפות
הדור הצעיר על מוסדות הכהן
ושעה מושב רינה רגינה, וכן
של כל זה לא היה יזא למלול
לא שיתוף פעולה
הדור המבורג יותר.

ש אל ה: האם קיימות אפליה
ביו בעקבות עירום המואלים מ-
ויזאי תיומו, בין מושבם טמי'
כיס המואלים ביזואן עדות
אשפנו?

דוד דוד: לדעת לי לא קיימת
מנגנה כזו שהקשען סופם מראה ריר'
בכל המושבים כולל גבעה יע-
ר. אלום אם מודובר על מכ-
סות יציר או היישוב מהייר עלה
הדרה זו, רידנו והחלינו לאעדר
הדור שארנו שכונת בית לחם למו'
שבים הנמצאים בשיפול. אך ב-
שם אפוא אין מקורה של האפ-
היה עדתי.

ש אל ה: נער לשאלת החוץ
נוד. שטעה שאו הירעה שעשרה
בתוכה, הד, למורות משקלו דרב
בגנרט הפער הרים יין וגיא'
אשפנו וויזאי המורה, הרבר מוי'
כח פטשטיוקות מותחנות לפס-
סף בגורי תיכון בער תערות
ברחות ובמפר גגורי המושב
רות להשלמה גבריה. מה המצב
בגבעות עירום?

גאגני דוד: בשובנו מכב' הח-
ינוך משבע רצוץ, ותרכזן ש-
אינו שולש למושבם מושב
אזרחים שבגדנינה. רבו הנער מוי'
סימ את התיכון. החל הפחות
משע רצון וזה ענני ההשלמה
הגבוהה, אך ש כבר 2 טוונר-
יטם. תגוררים הירקיים לצאצ-
ב' הם שניים: הירקה לירדו-
שלים והגישה גבריה של היר-
רים.

דוד דוד: לדעת יש קיפות
בגושא הירקן במדינתה. והוא מופ-
גה 2-এপিক্স: האחד - א-
מתן תנאים ומורמים בסיסים ל-
המשר בעמוד 17)

העיקריות מושן לזכות
לזכות החברים.
דוד דוד: המוזע לפיתוח היה
בעוכרינו. מושן שהוימה ה-
אישית שלון, גומחה לכדר שגע-
מוד בשל גמוך גמוך הבהיר בסולם
העדיפות של המוסדות.
ש אל ה: קיימות מושנה, הדור
סת שללא תזרע שיתוף מושן
הה יעד מושב? (עובד במפעל
חיז חון: הביבה המרכזית
לחדר של המושב מושב, איזו
מירה מושנה מושנה מושנה מוש-
ההברים כאן?

גאגני דוד: (עובד במפעל ה-
אורו - שריגים). לבגנו ווד-
עת השיתוף היה קיימת כבר
עליה.
עצם עובדת הוויה מעיר אורה
שימחה גורם מלבד. זמן קוצר
לאחר שהגענו לשוב, יצאו מס-
פר בברים למדוע בדור, בית בדור,
למוד ששנית היה היל רחנן
וגרם לכך שנחנכה את המודען
המקומי למרוד פעילותם מושב.
הרגון המודען עברנו לאגון
מוסדות הכהן, קרי השתתפות
הדור הצעיר על מוסדות הכהן
ושעה מושב רינה רגינה, וכן
של כל זה לא היה יזא למלול
לא שיתוף פעולה
הדור המבורג יותר.

ש אל ה: האם קיימות אפליה
ביו בעקבות עירום המואלים מ-
ויזאי תיומו, בין מושבם טמי'
כיס המואלים ביזואן עדות
אשפנו?

דוד דוד: לדעת לי לא קיימת
מנגנה כזו שהקשען סופם מראה ריר'
בכל המושבים כולל גבעה יע-
ר. אלום אם מודובר על מכ-
סות יציר או היישוב מהייר עלה
הדרה זו, רידנו והחלינו לאעדר
הדור שארנו שכונת בית לחם למו'
שבים הנמצאים בשיפול. אך ב-
שם אפוא אין מקורה של האפ-
היה עדתי.

ש אל ה: נער לשאלת החוץ
נוד. שטעה שאו הירעה שעשרה
בתוכה, הד, למורות משקלו דרב
בגנרט הפער הרים יין וגיא'
אשפנו וויזאי המורה, הרבר מוי'
כח פטשטיוקות מותחנות לפס-
סף בגורי תיכון בער תערות
ברחות ובמפר גגורי המושב
רות להשלמה גבריה. מה המצב
בגבעות עירום?

גאגני דוד: בשובנו מכב' הח-
ינוך משבע רצוץ, ותרכזן ש-
אינו שולש למושבם מושב
אזרחים שבגדנינה. רבו הנער מוי'
סימ את התיכון. החל הפחות
משע רצון וזה ענני ההשלמה
הגבוהה, אך ש כבר 2 טוונר-
יטם. תגוררים הירקיים לצאצ-
ב' הם שניים: הירקה לירדו-
שלים והגישה גבריה של היר-
רים.

דוד דוד: לדעת יש קיפות
בגושא הירקן במדינתה. והוא מופ-

בקבות פנימיות של חברי רבים להקמתו של מדור זה, מותך כונה להציג את המשאבת בתchrom המושבים ול-
הביאו לפוי צבור קוראי איקים — דוד דוד זה.
מערכת „אפיקס“ התהייבת לסקוק בכל גלון לפורת
פינה זו הינה פינט אשי המושב והנכז מזמין לפותח
חלק פעיל בה. המשוב הראשון שנבחר לפותח מדור זה
הוא — גבעת יערם שברוזדור ירושלים. המשוב — שנוסף
ב-1950 משמש דוגמא לישובים רבים מן מבחינת הישגיו
הכלכליים והן מבחינת ההתארגנות הפיניטית. מערכת „אפי-
קס“, צאה לפועל מתוך מחדרו, על מנת לשמעו את הנקו-
רות אותו עד הלום, וכן לשמעו את עדותיהם בין עניינים
הונאים להם, ווועניינים מושבם: דוד דוד; עוזי יפת; עוזרי
ראובן; משה חיים חון; גדי חיים; גדי עובדיה; גבי
דוד.

מתעם „אפיקס“: דחווי יוסף; קאפה נעמי; כובי
אבנעים; גדי איי שי. וכורני את קשי טילטלוי הדריך.
ש אל ה: המבש על המושב
הרבב והעיפות אלום מראה ריר'
היום אנו רואת את תלאותה
דרך ואת הפלוי הקליטה הראשית
ספם מוגען. ממש והבלנו לקס'
דוד דוד: (מכנס רכו כוונת
המושבים פפודורו ירושלים, ח-
בר ברגנולדות שנوتה לאחר כהן
אווריים, רוד וועד והנהלה במז-
רב ש. ברכינה (דצמבר 1949),
לשטיין ותפקידו בתקופה העתלית
גלאגן שם כ-3 שבועות. חברי
הילקנו שם בתנאי באנשא, חה-
גביעת עירם בא מעהיר גדים
נשך — קרי לשומן. בא אלום כי
שבתמן, לאור והסודות הרבים
לינו בהazzi עליון, תוך שבע או ר-
במחנה החש עליון במספר קב-
וץ או רצחה, ב-10.15.00, קומו מושdot הכהן וה-
האשונגה ריטה מתנה העתלים
עיניהם. גלאגן שבעה שטיין קרן
בלילנו שם כ-6 חודשים. ותפקידו
שם. בתום תקופה זו נשאלנו
אם רצונו לבלך לישוב או ל-
שכון (שוב היה שם נדרך ל-
מושב) היהו היהו מושב קדול
מכורדים בהקלות עד מ-
שפח דודם. לאחלה שחשע היה ב-
תימן, והכיוון שהנלה ב-
סבובות רושלים — לא הסנן
לכל מושב. על-פי מושב ודרו עברי
נו מיעשר מרילו ירושלים.

ש אל ה: באיזו שנה החלו
הבריטים לבנות מושב מושב
הפורן, לבגנרט הירקן והשייח' ייב-
שכון (שוב היה שם נדרך ל-
מושב) היהו היהו מושב קדול
מכורדים בהקלות עד מ-
שפח דודם. לאחלה שחשע היה ב-
תימן, והכיוון שהנלה ב-
סבובות רושלים — לא הסנן
לכל מושב. על-פי מושב ודרו עברי
נו מיעשר מרילו ירושלים.

ש אל ה: באיזו שנה החלו
הבריטים לבנות מושב מושב
הפורן, לבגנרט הירקן והשייח' ייב-
שכון (שוב היה שם נדרך ל-
מושב) היהו היהו מושב קדול
מכורדים בהקלות עד מ-
שפח דודם. לאחלה שחשע היה ב-
תימן, והכיוון שהנלה ב-
סבובות רושלים — לא הסנן
לכל מושב. על-פי מושב ודרו עברי
נו מיעשר מרילו ירושלים.

ש אל ה: מושב קדול ב-
הירקן הראושה רימה רמלה,
ומושב להרטוב לדיד בית מושב
דרכם. לא דעינו לאו נגעה
קם? עורי אובן: (שימי עד לפ-
מושבים אנו סייכים והמומינים
בנ' כוחדים מוכדר המשוב).
עלינו לאחלה שחשע את המוקם
המיוני לאת היחסות. מוחרטוב ב-
בשנת 1956 היגרו המושב.
לחתנים קבלנו 22 עופות שחובנו
שהיתה נקודת גבול, ומשם למש-
טרת אובייגוש.

מודור התישבות

אל הרצף אולסן יי' צ'א' צ'יא'

מן הנעשה במושבי יוצאי-תימן

(סוף מעמוד 16)

כיבוש ממדות מפתח הוא את־
רים של יוצאו המורה, ואפלול
בדרכו הנכון ביהדות. אאשר לה לתה־
אגנות החקיקתית, ולהעתה, הי' ש־
יש לסייע ייזו לדגל בצרות הקָ-
מת לנפשי משאה. ש' לדעתו לא־
השתמש באמצעי הקומוניקציה הי'
שנויים לא רק „אפיקים“. אמי' ש' לער'
אני מציע לדאשי „בית“ לע'־
פרק את הנבס הבא באחד המו'־
שבטים ולכובדו כatoi'.
אם גודל להתרוגן בצורה הנב'־
כוננה, והוות הקומוניקציה הא מ'־
דע, הרי שתחזינה תוצאות מ'־
טיהור, להרשותי ושותפיים כל
החברים היושבים כאן.

לחבריינו היקרים

נפתלי גדים יצ'ו וריעתו מר'ם מב'ת
שאו נא את עטרת ברוכינו ואחילינו הלביבים
לשנואו הבן עמי נ'י עב'ל חנה מב'ת

המעתיריהם ברכה:

הרב נתן שרעבי וריעתו
אייר צדארהלי וריעתו
יפת כרכבי וריעתו
דוד מסקר וריעתו
משלים עמנואל וריעתו
דוד יחיא וריעתו
מלכיאל שלום וריעתו
משה יחיא וריעתו
נפתלי סחר וריעתו
משה תעניא וריעתו — בארשבע
יגון גדים וריעתו — בארשבע
כובשי יהודה וריעתו
יזקאל מגן וריעתו

לייחיאל יהב יצ'ו

שה ברכה מעומקא דבלב
לשנואיך עב'ל ר'נית מב'ת

לא תמוש ברכה מביתך עלולו

אפיקים

לחבריינו הטוביים

נפתלי גדים וריעתו מר'ם יצ'ו
שאו ברכה ואיחולים לבבאים
לשנואו הבן עמי נ'י עב'ל חנה מב'ת
עליזה ויששכר גדים

עהורי יצ'ת: לדעתינו קיימת דוקא
אפללה טוביה של בני עדות ה־
במדינתה משדר החינוך, קרי ספר
רו' למדור, שיטת הלימוד, כישורי
מורים וכו'. חוו' חמי' (מורה לא-טוטו)
בפנייתם קדם אקדמיים בירושלים
לההארון החדרונגון פוליטי' לא
בצורך של הקמת מפלגות עזרחות.
אל' צייר מרכיבים אשר שמשו
בקבוציות לחץ על מרכז המפלגות
השונות, והאורגנו, והונחו גלי־
טיפות. ואם בוועידה של מפלגת
העוזה סק' שר' נ'א תומכי' ו'
אגרון את עדותו ר'ך משש שחשש
של כל'ים יכנס לנכונה, הר' שאף אן
עליל'ים לשעתו זאת. בוגין זה,
עליל'ים לצין שהזגובה של ווכלווט
ויאציג את מעבר לגבינו נברנומי' מ'־
המורוח איננה הגות. צורני אך
השליציו את שראיל טועדיו' לה
שמשו כשר הדואר, או לפניו היבר
חו' לר' ליר' הוננתה, מאה אין ל'מ'
זוא' כוים מספר שר'ם הנפלוט
מאנו כבחנותה טונות? לדעת
הוא לא הורתק אשיות, אלא בה־
יזו תמיין וזה לא הוגן.

זאב גולדמן ושותפיו בע'ם
תבלינים וחתמי עוז
לתשישת המזון

* שירות אדי' *

תל-אביב, אלבני 134 טלפון: 614942

לחברים מאיר עקל וריעתו מיכל מב'ת ברכת מול טוב להולדת הבן ר'בן יצ'ו	לדוד נסים וריעתו נחמה ברכה וניסתכם לרגל ניסתכם למעונכם החדש אפיקים
---	---

לחברנו שלום קדמי יצ'ו הריל החברך לוועד העובדים של הוועד הפעול עם ניסתך לתפקיד המדור להשתלמות ולחכשרא במחנקת הארגון של ההסתדרות שה ברכה: אפיקים

lididinu nftali gedsi vreutu marim hiz'yo הרבה ברכות ואיחולים לבבאים לשנואו הבן עמי עב'ל חנה נ'י תורה השמחה במעונכם ותῷכו למזוני רזוי' ולימוי ארכיכי — ולראות נגידים וננים בתפארת מעשי ה'ס, אמן	lididinu nftali gedsi vreutu marim hiz'yo הרבה ברכות ואיחולים לבבאים לשנואו הבן עמי עב'ל חנה נ'י תורה השמחה במעונכם ותῷכו למזוני רזוי' ולימוי ארכיכי — ולראות נגידים וננים בתפארת מעשי ה'ס, אמן
--	--

תנוועת בֵּרְתַּ-בָּרִית יוֹצָאִי תִּימָוּ וּפְעוֹלָותֵיה

חברה היישראליות, והשניה — ל' פנו אלינו לראשונה, כמעט בד' קיטי, לפחות ולהדר את מושתת מעות בעיניהם, הדרושים לאמר יוצאי, ישבו אנתנו בחירותם. מכון, ישבו אנתנו בחירותם. אין ניכנס לעמקה של מושתת אין ניכנס לעמeka של מושתת השינוי נזוכה שנטנו על עצ'נו את כל בעיותיהם, אלא שעצם מנו בר גורל, כבד וקשה. ר' ההכרה שיש להם לא רודג כבר בת וקליה את כל שעשייהם מושתת לילם השינוי מוחדר'ן. אין פהו אלינו למשל, אב שליהם כללים ומוקים כבר משותת הבוקה. יlid בכחיה' א' בטנה שבנו לא עליונו לאו' שלבערים, לתלמי'ם דים ולסתודנים, תהיה רמתה זו והארוגוניות ולתת למטיילים חייו' בלתי נשחת של טויל באוווריג' מיסטרית.

הביבניאת החקלאה בשעותacha'ע, והארוחים ניכלו מאורע זה לעליה להרגל, והגיעו לירושלים כבר משותת הבוקה. מפתחת-תקופה יצ'ה ססעה באטובי'ש אורה גוריה דווי' ממירב'ת אפקים ומפעלי התגונה, שהינו אף מורה דרך מוסכם, ושחצ'ליה למוג'את כשרונגו'ת' המקרים והארוגוניות ולתת למטיילים חייו' בלתי נשחת של טויל באוווריג' מיסטרית.

ב' י' ת' — בירושלים

בימים ג' דוחומ'ע סוכות נערכ' באולום בית העם בירוא' שלים ננס' ומופע אמוני' מטעם ב' י' ת' — ברית יוצאי' תימן.

התכנית החלה בשעותacha'ע, והארוחים ניכלו מאורע זה לעליה להרגל, והגיעו לירושלים כבר משותת הבוקה. מפתחת-תקופה יצ'ה ססעה באטובי'ש אורה גוריה דווי' ממירב'ת אפקים ומפעלי התגונה, שהינו אף מורה דרך מוסכם, ושחצ'ליה למוג'את כשרונגו'ת' המקרים והארוגוניות ולתת למטיילים חייו' בלתי נשחת של טויל באוווריג' מיסטרית.

הביבניאת החקלאה לשני חלקיים:

בחלק הראשון שאדו דברים ד' יר' ישראל כץ מנכ'ל המוסד לביטח לאומי, ומר יוסף טובי ממוסד ברצבי, וממרג'ני התגונה בירושלים, את ברכת ירושלים הביא מפני היבט'ו'ה רב הדין מר יוסף קאפה, ובשם התגונה נושא דברים ד' בירחו' ימינו.

המושפע מהמנוני' התחליל לאחר הפסקה קקרה בש' רותן הנעימה של שתי האחות' דונז', מקרית אונז', שרנו משיוו' נשות' יומו בילוי' תפ' וצאנ'ו'. מיד עם תחילת המושפע נוצרה אויריה של אהודה והזדהות בין הקהיל לאמי' נים, ומספר לא מועט של נשים מקרב הקהיל, באופן ספוני' טני, עלו לבימה ויצאו במחלות' לקול צלילי הרויה הנעימה של האחות' דונז'.

ההתקה המקוציא'ת, "מרבד הקסמים", הביאה בפנ' המשתפים במושפע מן הפולקלור של הרורה והריקוד הייש' ראליל, וממנה הלהקה מר חובב פצח בשירה ותימניות מושרי' ר' שלום שזבי.

האחים תלמה ומשה מדליה, בילוי' הגיטויסטר ארו' לוי נתגלו בבעל'ו' בשערן אמוני', ושירים שחבורו ע' משה מדליה והשרו על ידו, וגבקלו ע' הקהיל בתהלה'ות לפדי' דרישת הקהיל בשירה' נספת' של האחות' דונז', שראו' קהיל לעלות' ביבימה ולצאת' בריקודים.

תנעת' בית — ופעולותה — * מדברי של דיר בן חור ימינו החברים בבל'ם נסנו'ו' לשנעו'ו' אולם הנטצ'ר לחוקים סנייטים. נמצובים החברים במספר רב של יוצאים, שהכירו בצד'ם החתורה' בתנע'ה בבל'ם נסנו'ו' כוונ' וו', היה וה' בל'ם כשלשה הדרשים ב' כנס' פעל'ים לאו' ישן של תננו'ו' בתהרגונ'ת' הרכבה שאן לו' בשאל'ם כו'ם, כשה' עצם עובדת קיומנו, כוון' שהש' האוצר' בתהרגונ'ת' בערך' לאלה אלה העקרות' שעמדו בפנ'ו', כוון' שהש' היהת' אם בכל' יש' זוך' בארגון' גו' קרים, גוף' ותוסס' פעועל' ובבק�ה'ה' של'ו.

שם אני לא'ין' שרים אינני בשיח'ה זו אצטמא'ם בתיאור רואה' כבר צוך' להחכח' דיבור' המסר'ת' העפלי' של גונענותה, כאשר' עסנו'ו' בקהל'ת' ר' עה, שם התהה'ש' שאן לו' בשאל'ם כו'ם, כשה' עצם עובדת קיומנו, כוון' שהש' אלה העקרות' שעמדו בפנ'ו', כוון' שהש' היהת' אם בכל' יש' זוך' בארגון' גו' קרים, גוף' ותוסס' פעועל' ובבק�ה'ה' של'ו.

בשיח'ה זו אצטמא'ם בתיאור המסר'ת' העפלי' של גונענותה, כאשר' עסנו'ו' בקהל'ת' ר' עה, שם התהה'ש' שאן לו' בשאל'ם כו'ם, כשה' עצם עובדת קיומנו, כוון' שהש' אלה העקרות' שעמדו בפנ'ו', כוון' שהש' היהת' אם בכל' יש' זוך' בארגון' גו' קרים, גוף' ותוסס' פעועל' ובבק�ה'ה' של'ו.

אין לנו עדין' כספים ותקציבים כל'ך. כל' מה שעשינו' עד היום עשינו' מוח' התנדבות' ומוח'ך'ך' שתרמו' לנו'ן' והמאנו' מהנו'נו' בלבד' וודין' לא' קבלנו' תרומות' מאמנים' פלנו' עשינו', פנו' לנו'נו' נציג' שונ' ברוד'ם' ושורש'נו'ו' כל'ש'ה, גבעת' מל' ומוקמו'ת' א'ר' ר'ם' כ'ר'ב' כ'ר'ב' ג'ר'ב' נגד' נציג' ה'ז'ב'ר' סל'מה, גבעת' מל' ומוקמו'ת' א'ר' ר'ם' כ'ר'ב' כ'ר'ב' ג'ר'ב' נגד' נציג' ה'ז'ב'ר' קמות' מג'ר'ה'ם, ה'ז'ו'ה'ם כ'ר'ב' כ'ר'ב' להתר'ג'ן, ו'ז'ענו' מה' עלי'ם' לע'שות' בנ'ו'ן, ו'ז'ען' שא'נ'ם' ש'

אירה כזבב החיבור להרמב"ס

מיטהה תימן - זג

לפי יאירה
במץ אבערו
בשי זונדרה
איזערה שופרה
- דזוי ערעה :

מוחטא ווישים מעלייהם
וידי ק שפַטְצָקָה מפליאה מפודד
תעבער
כלאי זערעיס רבקיקם
גם העבענעה גאנז לאקה שבור
מאנבר

בז היא נברעה
לז היא בערעה
צעריך פיזערה
געטערה במאירה
קומ דזוי ערעה :

קערבו יכפר על עזון
טהערה גטער ער על גנייעת
חנטאים
פרה אודומה בה אונרט
אונספאים גם פאנזיקים היו כל
בחוקלים

קנינו ומיכירה
מקוח ומיטיריה
אונזריו אין צורה
שכירה העברעה
- קומ דזוי ערעה :

יע נא יידיד נפשי
במשפט להוה רישעים לאוילא
שופערים
מן צקם לפיביש
הבה בכל קושן קראאים
פושעאים

שופרט פקסידערה
יעספוט בערעה
מייתות גטערה
ויקשועה המוטרעה
קומ דזוי ערעה :

הא לא גאנדי כל חלוכיגו
משה ילווד פיטומו שטה
למד
מיימי לבך
חריגר שניגים אין בספיט
מעמוד

אחריו אנטערה
עמץ גונדרה
ציכימה זונדרה
מושרעה הדרעה
קומ דזוי ערעה :

(השער בעמוד 20)

לפינינו שר שחיברו משורר בן תימן - ר' דוד אלחטאב
על ספרו של הרמב"ס היד החזקה. ספר זה מכונה
בכתובות השיר "החויר", מכובד בעי יהווים ימנים, לא
או מקומות להאריך במועדו של הרמב"ס ושל ספריו בקרב
יהודים ימים, דבר שהוא מן המפורסמות.

אר נראת לי שיש להקדשה את
תאריך חיבור השיר עד למאה
ה'ה'ז' האיש, שם שמה מבנה ה-
ספר מס' ספר המבס' ו/or דודו בן
아버지ו חרואז' ואולד שרים סייד
תקופה זו. אך לפחות שבוגר תלמיד
קביעה זו מחר את מבנה השיר.
היא מורכב משש חירות, בכל
הארונות ששורה טורים. שני הטורים
הראשונים נולקים לאל אחד ל-
שתי צלויות במסקל השלים (מת-
פעלים מועלם מטלטל), וכך, ששתה ה-
הטורם הבאים הטעור האחורוני מה-
טרום הבאום והורודם המשותפים ל-
אל אין ספק בו שהוא תימני,

שכן חימין קפמ"ק שבחשי ה-
חוירות ה-ה'ז' דודו. שלשת האורות
משללים המשם הנפוץ (נפלו נפ-
על), והטור האחרון המוכב מי-
צינן משפעות מתימן המתכונות
אל-אטאי". אגב, הסמן קפמ"ק
דווע אוף מן הדזרת התימני ה-
ירוטס,, אלאל שיר והשבותה ל-
אל" שימינו — אברהם אבן
טראק דינני, חברם אבן דודו.
בע את אהרון הוא הפונון החזור. ב-
רим שבחורות. צורתו האירור ש-
בו טוים צורם מודרך בין שני
טוריים. בכל טור שטי צלעות
שותו. המסקל במודרך הוא
המשל בדורות הקב"ה ש-
בוחאות וגרא הדרו ה-ה'ז' קרא-
האנו גואב לשיר, ממי יושן. אל
דעתו לאויה שיר בדיקון מכון
תוחב כתובות, סימן שלשה שי-
רים משווירים תימנים הדיעות
לעט שמורתם הרטיטים בלבד —
צחח, סעדיה הווד — מוחחים
במלט כלו — מושדים, מש-
כל ומכבב של השיר שלפנינו
השיר בעתק בדיאון שתאריכו ה-
תוי' ז'לצ'רין (1697), וכוכאן ב-
רו שיאן לאחרו לאויאן וו.
נקוד השיר הנתקוד עליון (ביבלי)
שבכתה-היד הנתקוד עליון (ביבלי)

שרה נאה בשבח מעלה החיבור שיביר אותה
ר' דוד אלחטאב צ"ל
סימ' קפמ'קודה"ה גואב מינו ישן

קומ דזוי ערעה גדרוש בתוניה
ויאנינה דוניה:
קומ דזוי ערעה
גם אחריהם האמנים נכתבה
שתות עלי שווען ביטום טוב
גייטקה
שכט געה שגורה עירוב
נאברה

יג פטח גדרוש במקצע
אנפער
שכט געה שגורה עירוב
נאברה

מעשה בן עזאי איננו מוכן ביה
דור ומנגד לעת ח'יל.
הבית והארון פותח במטה הרים
בערבות הרים, וטבים בערבות הרים
כלל בדורישם כל אגשש השוי
כדרם, עיריו, הוא נורא. ומודיע עז
בר הילל והודנו. והוא נורא עז
הילים והסבטים רודיעם כבירה
ובסודותה האלטימיות והוירחות בקווים
על שם תחיותם והוירחות בקווים
התורה והמצאות:

מן באין אללה יעד,
מתקדם אין סידת אליטם
תשבשו אצטצ'ן מירד,
רקבת מן פון אצטצ'ן מירד,
עוקבקם לילו עונד,
אללכם אללאמן אללאם.

הרגוט:

אין בארץ אל מיטויים,
ונאדרי אדם במוכם
תדרין אבני זברן,
שבצטו ביר עדרים,
שלשלכם מפון פינאים
עוצבם קיר-קרים,
ממצובותכם ספרירים,
פו שבו גם אללהה.

תירושיה:

יודע חיקם סתוגים
גם יסודותינו עלימים
מלפעטי איזים ווימים.

החריזם הברוריהם,
בעל דעה תיכלה,
כל יומתיהם וויררים,
אותבי דרך ויכמה.

עד כאן עזאי את השיר של שלווה
שם בגבור את השיר במלואו, כי
הוא מיציג סוג שירים גדול ונורא ביר
שרה התמונת. השירים הללו מ-
ישראלים ובנטנות הליכרויות. זירות
וחישם בנטנות הדרות מינם, והשור
שבח את השיר הזה. הד. בראה.
אש רם המעל, בהרגי בעטל בעמי
ובעדתו. מדבריו נושבת הר שול
חווקיפות והשתתת הסוכות מלחה
את כל השיר לכל אורכו ורובה.

לחברים
משה עוזרי
וריעתו בר כה מב'ר
להלודת הבן שהר
יכ'ו

תצוך לראותו באושרו
ובתפארת חכמו
ומעשנו הטובים
אפיקים

כלל השמות האלה אין להציג אף
מסקנה לגביי והוא של המשורר,
מגן או מוקם. ואשר מלבזאו כמו
הברחות בשיר שון תומת וקסה
לדורישם. עיריו, הוה שופטיהם. יתכן
מר כל, עיריו, הוה שופטיהם. קשור
ליקות, שהוא בלשון עיר חומר תוע
גה. וזה עם רבר כהן בכתיביו שוני
מכור כהן ביני נושא דבר הנשים וה-
שים, כשנוי עפרם חממי צביה.
זהה: שא הבנים גינוי

במצויו בספטם ואולם מצעני הוה
שבשו את עבדיהם חותם:

הצערן ששבטם
שקראו בן מיניה,
מלךaza בראחים,
ברכו אצטצ'ן מירד,
כל יערותינו שוטים,
חולמים תהה והונן,
אל מוקמות טהורים,
בישראל לקחת מה.

ביבת הבא הוא מוכיר את רב
יקויאיל הודה, והוא שם האש.
המציא בקשון, נורא, להנורא מושרור
אשר בדור נגידו מפלכל ממען אמר
מר בר נורא במקולות
ליקות, שהוא בלשון עיר חומר תוע
גה. וזה עם רבר כהן ביני נושא דבר
השים, כשנוי עפרם חממי צביה.
זהה: שא הבנים גינוי

משיררו בחיל ריק, אללאק'ג'יג' לפ'
ג'ו מד את הקילה הקורואה: ד'אמ'ר
הדורם, לשונו:
מניגוטם שדרם
אוניך הש' וויכבד.
יעוב יסם ווארם
משכ' ער' וורבך.
קם וומלט הדורם
אל בד'ית עז' וכבוד.
החסידי תברורים.
בצל' דעה וויכבה.
תישיה:

רודפי מצאות והקם,
עשרהם ברכם ברכם,
פאלים על אפיקים.

כל מיניהם עצורים,
וזוקפים לא-ל' בקומה,
דורש ארכע ווישרים,
כל זון ליליה ווילא.

מכאן והלוד, הווא גונה להלוטין
אה, העלים, הגוני, ומושקע בועלוטין
של ישראלי, עולם של תלמידי חכ'
מכם, בית הקדרם דרב סתום על
תלמידי המכבים, דרב דעת ווימת'ן.
ליש' שבברברה של שלושת הר-
הוים, ורבה לערע שומת'ן.
בבית של לילון הנכמים, מוכרי
זבוזום לא-אות הנכמים, מוכרי
תולח'ה גאנט'ה ווימת'ן.
ר'ם, אבל אנגוי מוכרי אוrho בשתא:
בפריטו, אלל הוא מכתר ברכ' שם
שהה, אלא הוא מכתר ברכ' שם
אחד מבנוי מוכרי אוrho בשתא:
הבן החמוש של דוד מפלך שובל
ל' מאכאליג'ה (דרב'ה). ג'. על כל
פאנט הוא מכתר שמות'ן של גען
ונסוכ' לבנימין העציר והס' שלמה ו-
יסוף:
כבל גבר רוע' שמה.

הילדין הפשרים.
בעיל' דעה עזומה,
ידמיין לשין עפרם,
מצבין חן פאמה.

בביה' הבא הוא מוכתר את הש'-
וואריא, עלי' לא-ל' של, של שפה'ן כהו
לטיגו מוכרי אפי' סלי', כהו
בדרב, ואל לא-ל' שפה'ן כהו
לטיגו מוכרי יומנו'ן ל-
שהה, אלא הוא מכתר ברכ' שם
אחד מבנוי מוכרי אוrho בשתא:
בפריטו, אלל הוא מכתר ברכ' שם
שהה, אלא הוא מכתר ברכ' שם
אחד מבנוי מוכרי אוrho בשתא:
הבן החמוש של דוד מפלך שובל
ל' מאכאליג'ה (דרב'ה). ג'. על כל
פאנט הוא מכתר שמות'ן של גען
ונסוכ' לבנימין העציר והס' שלמה ו-
יסוף:
שאדרי הבית דון, שם נאר בפ'ר'
ר'וש: 'על כל דוד יונם', לאש
הוה מקדים המשורר לשל ר'גה
בדרי' כל'ווען:

אפרה דורי אטובי
אש' מהדר, צונ' תבון,
תא'ר דמה' בביב',
אל דזק'ין זי' שירונין,
כל'לען או' בבלבי
או' שמא'ל אש' אטונין,
או' לר'ב חפר ספרים,
או' כוב' עזאי ווילא.

תישיה:
הנבר מורי שלמה
משקה עף' זמא
ברביב שפ'� גונאמ'

צצ'ר' וויבש תפרם
בן דרב' עט' שילת',
או' בימי' נסם וקרם,
על נספ' עף' זמא.

אליה' המ דבד' נעם, מלאי אהבה
לכבי' קהילת דמא' קדושה והרב'
ר'ם מצריים לו' אט' בבי' הקביה.
כפי שאנו ואט' כט' בור'
כנו בעיל' ריא' ובושה, אה' חי' חד'
ווחומים, 'בעיל' דעה שלמה'.

בין שני עולמות

מת' זכירת ריעים עם יוסף כהן

יוסף כהן, כMASTER מהשם שלו, הוא כהן מינוס, ויחוס זה, להרי דוד, היה בעל משמעות עמוקה לאלה השובה בתמונן גיבור אשר ארצות. גוי הארץ, שהמנונה החברתי שלם עשו מחות כתות, השוו את מעמדו של כהנים בקשר והוקרה לכתת העלית של אסאדה בקרבת הערכבים ורקשו להם בכור בדורותש.

יוסף ואחיו האגורו, עוזה הירש, שביהם, היו כהנים ייחודיים בכל חברה, וכבר שהחר לידותם למדיו לשאת בכתה הכהונה, עם כל האזרע, והוא היה הבודה הבודה בתפקידו, בגדות ובכבודו. היה הוא חסידותם והברוכה הגדולה, בוגאות דרשנותם לבוא כל מקומות ומקומות למלוא פקודיהם ככהנים, למורות גלים הרה, — לשורות ברורות, לבכל מקומות שאלו הומנו הם נישאו על כפים בחיבה והוקרה.

וח' אם רובשת על הפקידון
אביהם של שני האחים, פדריה כהן ויל', אחותו, אהרון כהן ויל', הם נפר מושחתה כתמי צירום שמצוותה מגיעה הדורינה בשם: משפחת פנחים אלכיאל (פנחים הוצרף). שניהם, האב והדוד, מתו רקvizיט נימז ונקבעו בספר לא-מעודדי, הדוד מת בימים ישאר אוירין ירוש, ואילו האב, הנגיד אחריו אשה אלמנה ושני יהודים — עוזרא הכבורו, שהיתה אז עידין בן שלוש שנים, יוסף — תינוק בעריסת...

יוסף כהן, שואה בים אב בא בתהב ונסror לשעה בנים ובנות —

שליחי זיתום סיבוב לשולחנה, לא וכלה באהר לאחד את אביו. האם, והורה בת שוכר ייל', שהאלמנה בגערותה, הפכה מאה מות בעלה לעוריה להיות האב והאם לשני יהודיהם. התהילה בער גידולים והזיכום עצמה כל יימה להביא טרף לפיהם ולהכשרים לק-ראת עתידם.

בעקבות למדנו תורה לאור הנור ואמי ישבה והקשבה למוצאי פינו — מס' יוסף — במוזיאן הכךינה לנו מפעלים דרי ודרבנה אתו בדורותיו. בדורותיו של כהן הגדון לא כל הלאה שולחה, כל הלאה של כהן הגדון לא כל הלאה של כהן הגדון. בתאנון תא יהוסינו בהיליכוונגן, התחtagונגו ובדעת שלגון, כדי שניהה מכובדים בעיני אליזים ואדם וכי שאריו בנו. הכהן ציר לשמש דגמא זמותה להיליכוונגן לפטישו העם".

ג'LOT ו' ג'ALOT

בעוד גולים רכים ובטרם יבינו מהי משמעותה של יהדות, הוכרו עוזרא ונוף עלFOR מקטם לילדותם ולדרת' עדין, וברב יומיומי יימן שברחו מאיתמת הדרת הדת. ניוטק מוחך נאר אוור באחד המאוחות:

"החל המשען לנוע דרומה
ואמרי פורשת כפיה מרומה
ונחנו בלבינו איננה ואניהם
על פרידתנוمام חרכmania".

אכן, רק בעזון דעינו מימות מה הא, סבל ודולות וונגעומים מהם. שני האחים קפטנים עמדו נאים אל פנים מל עולם קשות ואזכיר גונגלי הרים עלה עליות בו ולהיאבק נאנו מבבל בלחישק בין גיגליין, בענד גדול והחשלו והויס דעת ונסין ימים. בכל אגב שאבוי מחד למלודיו להשליך לדוגמא לא להחמצוי שם הדרונותה שהיתה בה כדי להחריב את אופקיהם. בכל מקום שבו תחתיימו מולדותם וגנבו קרסים מטעם שליליה הסוכנות היהודית בעזון — שם תמיד הי.

מושגנות מתחם הפליטים, "גולה", קלט לחובו חלק מפליטי יהודים חנן שהגלו לברחות עזע. אך טביה התי, שהשליחים נתנו את עינם בשני האחים המלודינים ויטלו עליהם ממשותן השובות ברגנייה הנוך וההוראה של מאות ואלפי תלמידים במשמעותם של המהנחתן.

ו'מן הער — לחווה

על עברות החינויים, כמו שנינעל בעבר את בית הספר הממלכתי בכר הקראים, "מצחיה". יוסף מדבר בכבוד והוקרה על 'האחים':

לענוג היה לי לעבד בין אווי הקראים, שבת משראאל, הדבוק בפסוחן של מקרה, בחשוף אוריון שפִיר', בוגיה של עדת' נז'ן בסכל בוגוף ונטבם יוסורי גalgoת בשל הדרותם והם בין הנתן' שיגנס לעלילה להתחשבות בא' כי בכל הדרות.

קדומות, גיגנותיהם, הפלותיהם — עבלי מקרה.
בניה מוערים ומלובדים בהי מדינה ובצבאות וווקסים בכל הרשותים האלאומיים. גערותיהם מגוונות בגני'וון וחוט של חן משור עלי פניהן.

המשך בעמוד 26

* שיחרת ריעים עם יוסף כהן —

סגן ומלא-מוקומ רחש עירית רמלה *

בביבט הנהה של יוסף זחנה, בעלת הג המכוסה בשתיים ומוקשות בכל נחתת מומוקים, בעת סטיין, שבניו בהשבת שמאל שעוניים על כרויות גולגולנו מיי ילדות בתימן הבושמה והעלינו זכרונו — מהם קטינים ומהם דולים, יתומות, פרידוד, מונוד, גלות ואולה, לבושף עברנו לעיני חינוך הארץ המכפר ולביעות השעה שהקשורה בעבורתו ובפעילותו הציורית.

בז'ר, בפיתוח של זעיר רם-

לה, מזובכ תמרור, רומו לאור-חימ, חים, חרבם ומוכרים. מי הבא

לשפוג איריה מהה ללבבית להסביר עם חוג החביבים, הנטאג להסביר כאן רך של עצב, לו בלב, משפט באחרים יום יום ומיי לא בקש צצה והושת עוזרה,

בתוקף תפיקדו בסגן ומ'ם ראנ' העיר, יוסף בך, מקרים שעוט

קבועות לקלב בלב בנין הה עיריה ווותה כל דרישוי. ואולם רבם אゾותה העדר באים אליו לבתו לאו הזמנת ולא יום ושי' שה קביעים גם איזה מתקבילים ברכzon ובסר פנים ופנוריהם זו' כותה לטיפול אודר גם בעיניים שאינם מתוך טיפול האישי כמו ענני מים, ביבם, נקייה, כבישים וכו'.

ג'NOT נ' ג'ה
יוסף היל מורה משילן המשי כהן

כחן למעלת מע' ס שנה בתור מהל ביב' בגדנין יראלא, כא-שר הוא נזכר במילוי זכותו ובגנופי הפה של פבר מלודו בזימן הר' חוקה הוא מתאר אותו באחבה ובונגעים:

"גולודן בכרפ' אל מזועבה במזועבה עטורה אמר שאר בתימן, ארץ הרם ובקעוט פירוטה המגדלת דגנים וצ'יפרי למכבי. הר' צ'פואו הנש' נג' הפרוסם בשיר העם, שעל פגנתו מבצרי שליטים קדומים. התה ניא מכל' במכרו' האזון."

"ווא' צפוץ של צחיה רבעונית מכסה את הסביבה מאופק צד אופק. עצם עבותיהם נושק' שחחים שימישו כבוי איחסון במר' ווחם שבון' מארחים להבלות נבי הוהם בזום דינן — מאכל להכמה בהרוחר. עצי בשמי היזיל רוחות דעתן בכל עונת השנה."

"תעל' אלשלאה הפתפל בעירוזו למרגלות בתי הכהר ובמרוחה דגה ושמלשה מקר' חיל עם מוזע עטורה עטורה העממית המוקסמת

מנוח מלודת שרה מזו עטורה עטורה עטורה:

"תברורי ארץ עטורה כל גיא וכל הר ארצי הירוקה — גנות על נחר תבורכי ארץ עטורה, ארצי הפורחת קרוב לשואבת הרועה שע' רות'.

סקאש יא עטורה, יא רוויה

קריב לרער ולמסתקה.

"יהודים וקובלים חי' וזה בצד זה בחשך ובשלוחו. הקבילים עסקו בקשר בחלהות על אמות אובלותם שעטבו וטבעו מונבלת מאב לבן, והיהודים, מ揩תם עסקו בחלהות שלחו דידם במלאכת שננות. רוב היהודים אל מזעב' פסקו בזותה חזרה בונצ'ל שדות המלחחים הפוררים בסביבת המעינות החמים היהודים בשם 'חמאמת דמת', ואת המומר הגלם מכוון לבני תעשיית וערות' 'צ'זרו סבון כביסה, טבק הרוחה ועד'."

הקביעיש התימני

מאריך עקל

כאחד התעריך על אדיות העדרה התימנית המשלימה עם אוזת יד וחומר מעשה, ואך נכתב על כך (ראה אפיקים גילון ל'ט), שמה אני להראות שלחה תזה בנדון ; ומשהו העשיה שטחיה זה. מתכוון אני ליטוזו של בית "ברית יוצאי תימן" — ואני לי לא לא ל��ות שיריגו זה יגדל יוקין

ת כל אוחינו יוצאי תימנו.

כיוון שיש עתה כתובת משבג פתח ואמר: "שנים ריבות שי אמי, לר'ת' נושא באב ושתן, משתי כשם שבבבאנס הוה ו- אגב כד שימוש לי' המקום ביה שאף אווח העליית בגלון מ"א והוא שפלה, מוקם צבודה וכוכר קורת גאל בראשי. עד שכל כהו וולא עדיי לא מצא את ביתו בו יוכל כלתי יותר לשרת קדושה. ומכיון שבתו אני שהבעה בעריו אווח ליבת אבות בפתח שם, בירת רבקה" מוקם אומץ עביה של יונינה ואירוגן — אותה ולזרען אגנו חסרין, הרוי גוף צרי בורי בון ריבית יוצאי תימן ב- סיוע שולב של איש ציבור תרי. מים מסוגלים לעורו רבות. הקדשה.

קוראים יקרים, הבעה הרבה יותר מורה מהנה שאחטם, ייכלט לתאר לעצמם. ולודוגמא הנה לכם מכבה קרכט מעציבים אותם לדיות לא מאץ מוחך סיבתי

את סעד שוק הלכתי לראות

בכיה"כ הגדל על שם שלום שב' י' בתה יהודיה אורב ב"ג, ואכן, שגם המשמש החדר משמשת לו עזרה בכביה, מוקם עבו' דה וקוראת גג. גפרדי מגנו ל- שלום ונסם לאלכית ל"עמה ור- חל" את עמה רותל, כפי שהיא מונה שכנה, פגשתי בהדרה מלווה והעלב שפה דה ריא בא- ביריות, בודדה וגלומות, ישבת במטטה, כרויותות מהק ותבח משמשים בערובה, יונאה ור- מש מוחזקה בין "חרוד" המיתוט ליברוני כשלע פניו המזומות בחתוק עזינה; והובלני ל-

יציע שבאלם המילא המזגה לעזות נשים, בפינת העורה ווץ' בו שמי מטור טקרון ד מס' מש ליש' כמוחזקה בין "חרוד" המיתוט לכשכחין במבט הפליה שעתי לעבר המילא הנספה חז' הביבו עצב עזוק, כשהבחינה וב- הרדי הפטירה אנחה והתנצלה:

"יא אבוני, אינני מסוגל לעשות מואומה". האם את מקבלת ערוה ? ש- אלה, לא תחנן להנני לחם בבדין- השיבה ופסכה כפה, "ילדות ? אין לוי" — והערה ? — והספה לשאלת סעד מהלצת הסוציאלית ה- שעד רצון יומת. יש להקים מושב כורייה ? כ"כ" — אמרה בחרון. אם כווקים כן והណם דוכאלאס וסקפ את כל שב שקט ואל תחרש. אם מאי און לא לדאג לקובינו, מי דיא לאם ? פה נוכל לשאות כפיפי אל-על ולמרם — בותה אמות ? היחיר צרך לשאל, שנ' דערע את עמה רוחל. מדי יומן נוברת רדא דורך בונגנו, פעם נח ופעם אוחרי בצעירות ומטר ברכותיה ה- שנות ייחם האחרונות בענימות כבומיות ?

ויפוי בקרוב בהוצאת „אפיקים“ הספר:
האבת תימן

מאת: גנמיון גמליאל

מחבר הספר,, תימן מהנה גאולה"

ספר השירה העממית התימנית — שירת הנשים. פרידורוון והגוטו-גשון של הששים — יהודיות ווותות. יצירה של אומה עתיקת יומין משך דורות וובלות. שירת הנערוים, הטבע, האהבה, התומים והזעינה. שירת הרעה לדודה והאם לפני בטנה. שיני הומור ואהבה — סמרה, קאת ונרגילה. שורת האסรา על ארתה ועל עעל נעריה. גן נזר ושרה על רידה, יגון ועקב. שירי עלילה ושירי חתונה.

גן ציצים ופרחים וערוגות-בושים וריה-שדה

* * *

ונלואה אלינו מבוא כללי רחב ריבעה ומבאות-משנה לכל נושא וענין. מוגש לקורא במרקורי — בלשון העברית ולצדינו — תרגום עברי מעלה בחוויזים. מנוקד בשני הלשונות ניקוד מלא עם פירושים וסבירות ומלואה בתווינ-גנינה הנוחים השונים של שירות תימן העמ' מית המושרים עד הום הום. דיוון ערדע זומרא !

* * *

הספר שחייב לו ושافت להופיעו ! הספר שלא היה כדוגמתו ואני כדוגמתו ! הספר לעיר ולזקן. לאיש ולאשה, לחוקר ולהיס- טורוון ולכל שחרדי-דעת ואוחב שירה !

* * *

נמכר במכירה מוקדמת במחיר 15 ל"י. המעניינים להבטיח את רכישתו ישירות אל המחבר את הסכום הנ"ל בצייר שמותיהם וכותבותיהם לרוחב הדר 13, רמלה, או אל מרכצת „אפיקים“ — י. קרני 21 ת"א, והספר יגיע אליהם עט הופעתו לבתיהם. שמותיהם של רוקחים את הספר במכירה המקודמת, וכן שמות שר התורמים מעל לסכום הנקוב, יתרפרטסו ברוח מיוחד בוגוף הספר לאות הרכבה על התרומות לזרעו הוצפה. לאור.

ויצו במספר עותקים מוצמצם. הזרען והבא ברכה אל ביתך וכל הקודם זכה !

היקום האפקות היררכומ

יוסף ד'ישע

שלמה אביו
חול
עשבי בר.
עשבי בר.
צוי
ציז
שנזרלי^ץ
מלים בתקופה —
ענץ על צנאר.

טוב לבנות
בצ'קעשב,
הונת פאן,
פי נואה החול
פאה
באפקיקי אקסוב.

את חממדת לבב

מאთ: דוד חן.
את קומתאלרב,
את מלטם, בריינו וקאמ'
בל'ז'יחיון:
גפיש גלב.

לו בקט' ולו גוועט
מיה פַּפְּאי לְבָבְּבִי:
אָדָּה, שְׁלָעָדָה אָדָּה,
זְגִיבָּה — תּו גּוֹעָתָה זְגִיבָּה.

האָזִיינִי לְדָבְּרָה!
בקשבי אל מיטקיין!
כל בקכרים הוא אכיה,
ול' גטיב ממלה גלאה.

כ"ל החסידות.
בו עבר רב נכחו ראשי הוה
של עשרים ושלושת הילדים אין
AMILITOT BEMESHPER LALLA HAM YISHEINIM
במשות אחורות. כאן בא לעוד
חתם הקובלן הדבון יהים חי' נ' י'־
מפחח-תקה, ובו במקום הומו
מכביה-החותשת עשר מיטות כפ'־
לום, בעלות טבר ואכות מועלם
נ' יהוד. עורה חדרי מגורים בינוי
בראש אנשי הללו עמד חיים
אורשי אשר יום את הפעולה ב'־
אנציגות ההשתוררת מושדר השיני־
כוון אשר גנתנו ד' לישמו הכרוי
כה. פעל והפעיל אנשי בעליך

ואולם לא אלמן יERAL ועדין
ישם גאנשיין, אגנס מעיטין, ב'־
ישראל — עלי נשמה ולב וחוגנים בגש
אגנס ורונו עשייה. האחסין ללון
נכנס לעובי הקורה פעול, נהני
עו פה ושם לגילים והוזה לגור
בערבה עתה המשפה הנילו גור
בכתיין שית דיירות, שלכל אותה
מהון, אמרעה חרדי מגורים בינוי
נחרכה בעשור ואפללו במקצת
ששרה, כי הגוינו בן ליה גאנן
משפה זו, ולא הרה המנה
מעודין, סוכנין דראט מגורט
שבה הגגוררה משפה זו, ומוא
הובאה כיריה המשפה למשבב
אהוואו. בשנות החמשים: זדו

סיפורה של משפה אחת מנין
רבות העילוי יוועע אבד ער תרטוב
אהויגו. הבויה בעל מבנה המשפה
הגודלה. הבויה בעל שטי כ'־
נסחוין, שנענו לכל תרומה הקובלנים
את יידיין מר סדייה הרכינה
עדיה, שמי מיטות ונטופת שונדו
לשטי עקרות הבית, ויך בחכמה
הפעלה הבורקה האות — ל'ידי־
างש ברוכים הראייאים ליל התה
להות והתשחוחה.
מכנויות ביום 14.11.72 לומשוב
אורגין בהאטם למבנה המשפה
הגעיה. הבויה בעל שטי כ'־
נסחוין של ראש המשפה ווילדיין
הן — אבל חור האול משוחה —
לשטי ליגו המשפה — למדר ומותא לגולדא, כי רаш
השערה בירושלאם. הם נבנו כמ'־
שהו מונין, והרוואות שעה בלבד,
של אחר מוקם קילומ'ר במרתון
מרוחות למשפחים רוכות ליל.
ויס אולס עין הדיריה המורי־
חות נסכח או גאנן. אין זה מש'־
הה בערך שמטה וויאויה באת
ערישין וויאש נטחת דורי אל און
המצויים פנה אל מוכרי מוי־
עצת האות לא הסתקפ' מבער
בטיסים נגן לשפה מהרדם
המשפה זאת נסח בדיאיה הריה
ימים וויאו. וגט שאר השווין
בשיכון ע' ראייה הטלטן והמי־
ומרה-השרון נתנו דם לקייאו ומי־
הייה באוור דול וויאו לשפה
כלי להחשב אם הוא גאנן מש'־
חפה בה צילוש נסחota ואל מספ'־
הה בת עשר נסחota גט
הו פרוש צויר ואקוורי של מושג
השויזר וויאק החברוי, שרך
מדריין צ'ריאי, באנצ'ו-קיסטר, שר'־
עבי עריא, יאנק סוניאנו ואחרים.
בנש' חונכת הבית הומן גם
הה' אהן בקר, מי שהיה מז'

ליידידינו הייקרים

נפטלי גדיי וריעתו מרים העז
ברכת מיל טוב נאמנה
לנישואי חבו עמי נ' עב' ל' חונגה מב'ת

יקים הוזג בית לתפקיד המשפה ולבית
ישראל — תצכו לחזות בנועם חייהם.

אפיקים

התהיה אחרי המנהיג

שעור מעשי ומאלף לזכירו זה
ישראלי בכל, ולאונוטים בפרט.
זו התחנה gemeinsה אישית מופלאה

במקומות ובזמן, ממש שאותו הוא
שם עט, ובזמן, ממש שאותו הוא
שם עט, קיבלו עזה גבורה חזקה
שאקו, התגעה האומנות לציצותם
הפעני, קיבל עזה גבורה חזקה
עוודה כאשר בראשה עמד מנ' —
היא בעל מרצין, גבורה מעטה,
אדם דינמי אמיתי וודע לכל
מגבץ צירוף.

המאכון על מחייו יהידי קיבל
עתה מילך בסוף ואז החדר ב-
ציבור השלה של מיזי ישראל.
אני רוצה לאמן כי ימי ישראל
לא רגילה שפה בהליך של ד"ר
שאנו ליליטיים לא דרכינו הנ-
הה לעמצעו — ובתקופה אנו גע-
תאות המורה שקס לנו המהניג
המוחן.

בנסת אינו רב כל כך, אבל הוא
גם לא קצץ. לנו יש להחליל
להתדרגן ולהניא את העם והו
לקראת יום הדין ודגדזה
התהינה אורה מה למסוכות עדירות
בשנות האחרונות חלה ת-
עורותם בפרק זמן והירושאי
בכלל הקופחת בפרט. לנו אסוא
לשנות. דינה זה הטא והטרוי
אם והוחם הווענובות הו. רב-
בוחות תילכך סביר ד"ר שאקי
אם כהה ווילן לשאת את
נש המאבק.

ఈ בחישובו שהמיסד לחם
בר, אך צפוי וזה הגינוי. אבל
ידעו מניסיון העבר כי מנצח,
זה שמאמן, והוא מאימוני.

רחל גולדת שבי יילידים. עבדה קשה
ובכל עבורה. ובלבד לתביא אור ל-
בני ולדאוג להחדרם. אף בימים
קשה. אשר התהה בדורות עמה
קושחה נגנה. דימוריהה לא
אתה גם כהה רודר על נעריה בתייה ו-
המשיכת לפוך על כפה ומ夷-
ידייה.

היא לא רק דאגה לבניה. אלא גם
שליחת רידה במתן כורען עני
ובבן. ואת איאו בם שלושת

לחותה, כאשר כשר בשר ריבט.
אנשים לאפקט את קרה ולהייתה
עם נשמה המתה ולספור על-
טב והחדר ששתה עמהם בימי
ההדרה.

בסוף ימי הדרה בהם היה מי-
אשרת מארך. וכמה ליאוותם ב-
טוב ובונם והיהם ובונם. בוגין
שהוביל וודד מארך היה מושך מושך
והוניגים. שמואל וודד שביבלי יצץ.
נאמר: "זאת עלייה על בלחנה".
תונצ'ב'ה.
שלמה מדרלה

הישובים לצד הגנה הגיעו בוכות
חוותק, בוכות החתייר בקדמת.

היה עליות מօנים צללו בכל הגלויות: "המולדת קוראת לך.
קום ועלה לישראל". כך באסיה, כך באירופה, באמריקה
ובכל העולם.

היה עליות מօנים צללו בכל הגלויות: "המולדת קוראת לך.
מוץין. אבל היה סוג של עליות

שהיא עלייה המונית. ווללה עליה
קמה וועללה כלולה. ביל' לש-
נות. אווהה. גל' לעירן לבנות,
זה מספיק. זה בהחלט מספיק.

אש לא להלעLU על הטענה על כל שפה.
אר' היה. מה היה דיל' דיבר
תמונה קמים והולכים כמו עדר
צא. עד של לא נור אדור מנגנון
שנוי המנהיג, שם ישנו המושיע.
לאן גם אין צור לדואו. ממש
להת ואני צפטעט:

— עולי ארצות האיסלאם ייב-
או פיגור לישראלי.

— הנקבטים מוסה של חברני כנ-
סת מעוזה המורה. וביל' לש-

ויצא עדין כי הוא יציג
שם של מושלינו שהוא־בעב-
תק המשרת,

עצמו גונש למוקם היל'.
נאמס לנו שמשם שבוכו שביב-

תיק וההמיסה.

אנו אומר כל מאייש הכסאות
היה מקל ריש וThor מוכן לו
לפעול ואם ננתונים לכט' יוטב לא-
על,

ונא לרופס כי יט' יוטב לא-
כלנו.

חברים יקרים; אם נטול
על עצם תפkid קשת נא. ב-

זה אין כל צל של ספק. אבל
אם הרוצח להתרשם יתום מ-
ההינוך והתרבות. מי כמו ו' —

מה יוסף אלמוג יטור מושר
מכך? לעצמי והו תחאים יותר
ל להיות שר ממשלה מאשר אתה.

מדוע לא תק הbiology מדע
אל תק חינוך? מושב ה-
הלהבות להלבת חברה וברוח

ולא מוחל להיות נפליה ואנו
מניגו וודען מה רצך לשעת ב-

תיקים הנ' בשביל הירושאים
בכל ויז'אי ארצות האיסלאם
בפתחם סטטוסם

היום, כשאנו מביטח תרולו רם, וא-
רואה כמה ذקט. הום או ר' —
אה כי כל הדיבורים על מנגינות
בבעל טויר קומה, הוא עני נני של
סistema ריקה. חיל' גודו מלאה

שהרבן מאיר פומומיים צללו בכל הגלויות: "המולדת קוראת לך.
kom ועלה לישראל".

היה עליות מօנים צללו בכל הגלויות: "המולדת קוראת לך.
ובכל העולם.

היה עליות מօנים צללו בכל הגלויות: "המולדת קוראת לך.
מוץין. אבל היה סוג של עליות

שהיא עלייה המונית. ווללה עליה
קמה וועללה כלולה. ביל' לש-

ויצא עדין כי הוא יציג
שם של מושלינו שהוא־בעב-

תק המשרת,

עצומו גונש למוקם היל'.
נאמס לנו שמשם שבוכו שביב-

תיק וההמיסה.

אנו אומר כל מאייש הכסאות
היה מקל ריש וThor מוכן לו
לפעול ואם ננתונים לכט' יוטב לא-
על,

ונא לרופס כי יט' יוטב לא-
כלנו.

חברים יקרים; אם נטול
על עצם תפkid קשת נא. ב-

זה אין כל צל של ספק. אבל
אם הרוצח להתרשם יתום מ-
ההינוך והתרבות. מי כמו ו' —

מה יוסף אלמוג יטור מושר
מכך? לעצמי והו תחאים יותר
ל להיות שר ממשלה מאשר אתה.

מדוע לא תק הbiology מדע
אל תק חינוך? מושב ה-
הלהבות להלבת חברה וברוח

ולא מוחל להיות נפליה ואנו
מניגו וודען מה רצך לשעת ב-

תיקים הנ' בשביל הירושאים
בכל ויז'אי ארצות האיסלאם
בפתחם סטטוסם

היום, כשאנו מביטח תרולו רם, וא-
רואה כמה ذקט. הום או ר' —
אה כי כל הדיבורים על מנגינות
בבעל טויר קומה, הוא עני נני של
סistema ריקה. חיל' גודו מלאה

ושגינה:

— עלי אוריונות האיסלאם ה-
givevo על לא נגניות ומתרגלות אליהם

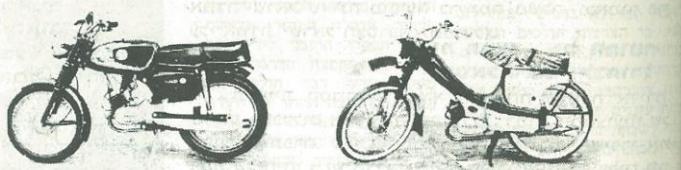
וינו על לא נגניות ומתרגלות אליהם

המרכז לטיפול "

שרות מוסמך לטיפול

ICHAI MADLAHA

מבחן טילונים חדשים ומשומשים בתשלומים

הפקה מהתקין ביצורoci הא-
טיפרג צאיו

75000 אירו

רכבה האתקין ביצורoci

א-טיפרג צאיו

רחוב ב-737876 גבונטיים טב'

רחוב ב-737876 גבונטיים טב'

שבליי ז"

בערב יום כיפורים היל' לעולמה
הגדתית. אש היהיל', רולת בת ערד
יה ע-עקבליי ז".
שובאל וודד מארץ כדרבי בגיה
רלה. היא של דידי' בטבם
ונגיניכם. שמואל וודד שביבלי יצץ.
שאנו חכם לאבונו רקיה. שעיליה
נאמר: "זאת עלייה על בלחנה".
תונצ'ב'ה.

אהרון רחבי

רחוב יום טוב 29 תל-אביב כרט תמייניכים

בר בר כשר

יפן, חולון, תל-אביב

משחים בית המטבחים

להסתדרות הכלכלית; אולם בבחירה לאיגודים המקבועים
הן כן משתתפות עם אמות בחירה לדתיים כמו לכל חבר
בהסתדרות הכלכלית.

גח"ל על גחלים

גוש חירוט-liberlism, עשוי מאמצעים לדוחק את הרשי
מה התורתית הצדקה ולטסות להוות הרשימה השניה בגוד-
לה; אך ספק רב אם שיש סיכויים לכך. סיעת „תכלת-לבן“
בהסתדרות עודנה בחיתוליה, היא מנסה לבשל את תבשילה
על מעט הגורם שביקש את הדוחה? מי יש הזכות לבקש
לה וועליה.

פועל הטקסטיל בדרך כלל מזוהים את גח"ל עם הנהלת
המפעלים. שכן, לגבי DIDIM גח"ל ובעליה-בבית – חד הם. הם
שואלים בדרך כלל: „וכי כיצד יתכן שתעתישין יין על עופר?“
יהיה זה נהם כדיין האדונים פולק וקרסו מיינציגים
אתה, העודדים בתהיתם הסכם העברודה, כאשר האדונים
ויטלה ואוטטורוב יושבים מצד שני של שולחן הדינוין.
במקרה זה אין ספק שתטעמא „הגבנה“ ביןיהם והסכם
העובדיה ייחתום – צ'יק צ'אך – ללא וכוחים.

המפלגות הקטנות

עם עיריכת בחירות אלו, יסגר מוגל הבחירה לאיגוד
דים המקבועים בארץ. מוגן הAKER שבחירות הכלכליות

* בתשישת הארגון ההלבשה והעור – שוב דוחים
את הבחירה לאיגודים המקבועים *

ח",ג, חננו להbia לדייעתכם כי ועדת הבחירה המרכזית החלי-
יטה, לפי בקשת גורמים שונים, לדוחות את תאריך הבחירה
והתאריך הסופי של הבחירה היה 9.1.1973.

זהו קטע מתוך החזר שנסלה מטעם ועדות הבחירות
המרכזית, לעוזרות הבחירה המקומיות ולמוסדות הפועלים.
מי הוא הגורם שביקש את הדוחה? מי יש הזכות לבקש
דוחה זו? מודיעו נונתה בקשה זו?

תהיינה התשובות לשאלות אלה – אשר תהיינה. עצם
הڌיה מורה על חשש אנסי מפלגת השולטן מפני תוצאות
הבחירה הכספיות. הללו שחיו ורומים במשך שנות שנים,
נעורי זה עתה מתרדמתם וחשים כי „ଆרו את הרבתת“. –
עליכם זוקריםם הם ל„שימאה אורכה“ על-מנת לתכנן את
תדימותם בעניין ציבור הבוחרים. ולהטאפיק, לעשות,
„שטייפט מוח“ לעובדים.

ערך ההשיבות

. בinctים מתרוצצים פעלי המערך כאחוי „אומוק“ ביז
הבוררים. מיטב ה„עסקונה“ טורחת וירודת עמוק – עם
פנס פותוח ויד רושמת, עם לשון שופעת הבטחות ומגנוג

האריב ההלבשה והעור

לכנתם ולהסתדרות מודרבן את המפלגות לפועל בקשר פעولي
הтекסטיל שיישמו כעין „סקרי“ ובמחיציכ מוקדם לקרה
הבותאות.

הנامر לעיל משך את המצב רק לגבי מפלגות גור-
לות. כי לגבי המפלגות הקטנות אין בהירות אלו ממשמעו.
שכן, פעלי הטקסטיל מהווים חותק מיוחד שאין מזודה
לא עם הימין ולא עם השמאלי. פעול זהה איןנו נחוץ באידר-
אלולוגיה כלשהי – אם כי יתכו הפתקות. וזאת, „לא
מאחדת ממדכי אלא מישנתה המה“. (השלילה לשעות
אגודות ישראל שאינה מושפה ברושמה משלה, וכאמור פר-
עליאגדות ישראל הצורפה למפד"ז".)

זה המכב – זה החומר והשאלה למי לבוחר?

תשיעית הטקסטיל בארץ הפתיחה בתנועה אדריה,
הוכנס במפעלים צוד DIDIM ומושכל, רמוון המקבועים של
הפועל נשטרפה. אכן אין מפלגות, אף עדין לא שיפור או
רמת שוויון החילוני המכרי; הבא לידי ביתוי בסכמה
שבשתקה לפועלות נגד הדת, שמירת שבת, הקשרות ובש-
אלות חינוך.

על פעול הטקסטיל לבוחר לא במפלגה אלא באנשים
שמציגו המפלגה. עליו לבוחר ברשימה כזו שנבנוסף להייתה
מייצגת את השקופתו – תעמיד את המועמד הנכו' במקומות
הכנים. אם הבוחר מואזכור מפלגתו הרי שעלי לבוחר במפ-
לגה אלטנטיבית – או לחטיל פתק לבן על-מנת להביע
את אכזתו ומרירותו.

יש לזכור שיזאי עדות המורה מהווים כ-80% של
פועל הטקסטיל בארץ, ועליכן יש לשבעם יכולות בראשית
המועדדים.

סופר��ול. מכנים את העובדים במפעלים בשעת עבודתם
או גוזלים מהם את הפסיקתם. המudyim עומדים חסרי
אנוי מול תופעה זו; חורקים עינויים – אך לא מעיים
להציגיא החוצה את פעלי המפלגה השלשות הקיימים
„רכ" להודיע ולהזכיר את העובדים לקרה הבחירה.

גם באזוז לא חסר בבחירה אלו. המערך מכנס את
אנוי שלום, מעליים באירועות דשנות ויקורות; ודרך אגב
מאכילים „לקושים" על אדרות היישגים, בכיכול. במשך
החודש האחרון, הכריז המערך על כמה כנסים, והבולט
שבהם הוא הכנס במועדון „יחיד" בתל-אביב.

המפ"ל האובד

תנוועת הפועל המזרחי ונונטה פעלי אגודות-ישראל
מופיעות בראשינה משותפת במערכת הבחירה זו זאת, כי
הן משתיכיכת לאיגודים המקבועים הכלליים. אעפ"י שם-
סיבות מצפוניות-תורתיות לא הצטרפו להסתדרות הכלכלית
– בכלל צבינה החילוני המכרי; הבא לידי ביתוי בסכמה
שבשתקה לפועלות נגד הדת, שמירת שבת, הקשרות ובש-
אלות חינוך.

המפ"ל לא גילה כלל התענגנות בענשה אצל העובדים
במפעלים. גם כאשר פנה חבר מפלגה לבקש ייעוץ או עזרה
– אפללו בענייני דת במפעל – לא ענה, ובקרה, ויפלו-
מיט"ת הפנייה למוסצת פועלים, במקום.

המחלד של המפלגות הדתיות הגיע לידי כך, שיש
הרבה עובדים ותיקים שאינם מובהכים בין הבחירה-המק-
צעיים; וכן ננויים הבחירה-המקצעיים בין איגודים המ-
רות"ן הן עניינים הבלדי של חבריה ושל המפלגות המש-
תפות בה. ההסתדרויות הדתיות אין משתפות בחירות

הפטראם פנתרם פנים שני מדאיגים

יוסף צדוק.

על שלשה מאורעות
(המשך מעמוד 23)

פורה זו יותר מפנוי ורוחות פרדריצ'יסטיות
הפרוצת את חותם האגדון עליה
מושן בתי ישראל. בזאת נושא
המשבר בכל הדורות, אך הרווח
המשמעותי של המשבר בדורות
רבים מיילין האמנה העתיקה רבת
שרשראם והפארות — ובוגע מעובט
עקב התהוויה, או מחלת דרנוו. ובכך
אין כל ספק..."

שְׁנִים לְעָמָדָה אֶת־בָּרוּךְ־יְהוָה שֶׁמְצָא־לְנוּ
בַּלְּבָד בְּבֵית־יְהוָה הַשְׁמִינִי שֶׁבְּלִבְנָה
הַלְּבָד וְמִתְּנִשְׁאָר שְׁבֵילָה הַלְּבָד
בְּרִישָׁוֹת כְּרָמִים וְגַן־מִלְּאָה הַגָּדוֹת.
אֲנָא פָּקַד שְׁלֹמֹה בֶּן־בָּרוּךְ וַיַּבַּא
חַדְבָּב הַלְּבָד הַעֲשָׂה־בָּהּ לִין־
גִּזְלָה, דְּשֶׁר תְּרֵבָה תְּשׁׁוּבָה
פָּה, עַיְשָׂק בֶּן־בָּרוּךְ בְּשָׁר
לְהַלְכָּה עַל־מִזְבֵּחַ וְלִבְנָה
עַל־לְאַתָּה תְּפִלָּה וְלִבְנָה
לְלִבְנָה לְעַלְלָה הַסְּפָרָה הַלְּבָד
הַיִּהְיֶה, אֲנָא גִּזְלָה בְּפִנְתָּה עַל־לְאַתָּה
לְבָלָד אֶת־הַדָּרָה, זוֹ וְהַדָּרָה
לִירְיוֹן וְעַלְלָה טָמֵן סָוד קִזְוִים
שְׁלָעַם עַל־יִשְׂרָאֵל, וְלִפְנֵי הבָּנִים
שְׁמָה קְרָעָם וְמִרְאָם גַּנְשָׁלָם
שְׁמָבוֹן לְבָדָה לְאַבָּת וְחַיִּים
הַמְּזִנְטוֹן בְּגַתָּה וְבְאַגְּנָה
תְּחַלְּל אַוְמָה לְהַבְּכוּתָה בְּגַן־שְׁלָמִים,
וְנוֹסְטָרָה הַחֲבֹרָה וְתְּכִלְבָּתוֹן
אֶת־הַלְּבָד הַלְּבָדָה בְּבִינָה
מִמְּבָד, וְאַתָּה בְּדַקְמָן בְּנֵי־אֶלְיָהִים
לְהַלְּבָד, וְאַתָּה בְּדַקְמָן בְּנֵי־

על שלושת המאורות שהארנו ב-
מעומעם את גדלותם וחשפנו מעט
מוזער מגאוניהם ייאמר: «ה' אל-ה'
אבותיכם יוסף עלייכם ככם (אלף
פעמים), וברך אתכם, כאשר דבר

ל שלום - חי ורעיתנו
בת' נח

שאו ברכתנו הלבבית
להולדת ה בת

שלום חממי
ורעיתו מזל

לשלה מדרליה
ויריתו שוננה
למשה ומירה מדרליה
ברכה להולדת הבת
והנכדה **שרית**
אחות לעדי ני'י

מכתב רשמי לאחד מ-
חבריו, שערורי על הדרגת
הגמוכה הנכונה בקשר ל-
כתב שאלה כמתה ש-
לוט מתאמנויות הגזע את
תיקונו, אלים, אשר קיבל
תשובה עונינת על שלא ניכר
תוי, "התמימות" וול נוכן
נרות של המעריך לקבל
את תיווכו, סייר מיל מ-
רב שוני: "אל, פנה אני
ולא אננה לך".

ב. אלה והעד התייחסו, כאשר
זההה אל הקרי, וכוכב
ויכוחים נוקבים עם אותו
חבר, הטוען ומוכיח קבל-
עם ועה שסקפה מזווית
מינוחה בודך חיד' לא-
בחירתה הבלתי-
תקות, שהBORROW ימצא נס'
זה – מסקנה שצדקה
הקפודה שהיא עשתה כל-
המערער. הבורר קיים כי-
רו, שמע טענות המפעער,
הנחלת המוסד שב הוא
עוד ועוד זכרי ועד העברינו.
גם הם תמכו בערעור
ותבעו לתיקן תוויליה שי'
געשחה לא-
הבורר השרשון והבריט
ששמע ועל הפקדים ה-
אחראים השערור ממלא
בהצלחה, ופקח על ווסת
שי נקודות על דרכו.
אך ועוד סיכוי הטעמה
מן המשקון, למרות שהוא
עכמיה מביבה

יוסף צדוק

הנוראים השחורים" הם מושג
הכרובים ממיון אחריו.
ונוסחת משבצת ואחריתו מינימליות
אם ענינים ימשכו להחנותן ב-
אזור זה. ואל נא נטה פלא מן התופעה
על השילוח של איזומים ב-
על אלמות.

בעתו „דבר“ מ-16 באוגוסט, התפרסמה כתבה על שביתת הרעב שהכריז עלייה אדי מלכה בככר דיזינגוף בתל-אביב, בין היתר סופר, שגן מר זוד לוי, איש „הפנתרים השחורים“, בירושלים, נאם והשMISSUA AZHRAH; שכל מהניג שיעלה על במאה בתקופת הבחריות וימסור על פעולות לחיסול העפר, בעלי שיווקית את דבריו על ידי מושדים, דמו בראשו, או בלשונו; „אנגינו רוצחים להתחיל באלי...“. צו אאל אט לא גיעעל המונס גיעעל הרובן“

לסדר היום. וכך לא שום דבר ושות דבר לא בוערת עזינו ושוחחים כמו אמרה ה' "לא עלול חוטם". מגד שני מוקדמת תרבותה מפתרם אחרים גם הם מותשיים סטם ועוורומים בעורם אבאות ש אסור להעתלים גם (אם הפציגים או ימים וקיטים) בקצת המולגאג בהם. במוסדות שירתיות שוניות עוגם מאות ואילו מיטים מטבטים נבי עדות המורה החל לטו כבוי ממלאים תפקדיהם השובבים, גם לאו פסורת ואמנה, אך רוכבם של כלמים מלאי גוריות עומקה קפחים בתנאי עבדות ובשכלה כייחוד מאן הונחתה השיטה שי הידריך האחד בסחרות, הה לוגו בין עירוב אחד למשנהו באפלוא באחומו תפkid ובאותו מקומו עבדה. אין זו שדי קיפודים המשמשות דוגמאות מושפעות מקיינטו המשמשות דוגמאות מה מדגימה כגן זו: במוסדות הסחרותי מפורים, קבועה ועדת הסוגוג שבעוד המועלן על החותם, רוגה ונכמה להפקיד השב אחראי שלMALAO אחותה העובדים מוגזים והוחדר ערד�ו הנחתת המוסד, וכאלה אחותו פקח נזבר לדין הוראות. אחר, מיד קפזה הדראון כל מעלה, והוא עידן בר תלם ואילו הקול ברוך מזור של צורן אליה חבריהם מוגזים עזרות הומנו. ואילו שvaeza בקרוב שדרות רחובות של מבוגרים וגעראים כאחד.

ראשה וגובנום שעתומדים מושג. המחלבות בכל חלקה טובות בקבוק המסתורין בכיבול, שטוח מאר, העודה מלילית סופית וריה, חסל, לגבייהם לית'ין ולית' דרי' יש עדויות פוטנציאליות מהות דות ומומרות שערות בשטח זה אצני. שתיים מהם:
 א. ברור השוב ("מ") בודע המרכוץ, גונל רעכזמו רשות כבאותה, שורש הדר, להלן ערבית בקיעיטה חיטויו של מען החרוב שורש מונגי' בתוגרוף. באחד הנימנים מערובים

מכאן נשאלת השאלה הנוכחית באירועה: מה היה לה לאה? מושם יש בעוצמה שרירותית? ברובות (שלשלצמן) משות פתרון סידורי-כיבועי-העוסק התומן ב- "הוּא" הומו נס' אונס' גודם לנו שונגור הפקץ דודני מוגה מהחת לשיטו, אבל עדם גם לא לך של- שטחים קורנות מהתחול לאטבצ' מסלול לינוי איה לא מון מה, ה- בזבזת מותעורים, מוחהלים לה- לאן על הנכנית טריטוריות, אך לכלל בצעיר מעשי וממשי הרקה הדדר ושורש העדרה עורבים

הרכוש היהודי המוחכרם בארץ ערב

וושלום פזויים לעربים בישראל.

על רכושים שהחרם שם. אכן היה ממשלת ישראל מצעה משולם פזויים גם להדרם ויצו ערב — היו ראים בכך צעד קומטראוטופטי ביחס הבא לאלבער לדוגמה של המשנה היליה. יש בעדשה של הממשלה באזורתו זו שם טעם מר ביחס אליהם הוא מעדיפה ער-

בים על יהודים. ואסונים להגביר על הגעתו החק האות הייחודי הנקנת יהוד הררי מהצעה, אשר תחנה בלא צמצם ההצעה, ואורחות המהוות החלוץית בערתק, שלא הביעו הנגדות אך דרש לול בה גם יהודים יוציאו ארחות ערב, הארי גון והארון הוה שיר מכתב־ל־ראש הממשלה ולכל חברי הממ' של יהוד הנבסת והפניה שנותה בכם למשמעו מהחרמו של העצד ה־זר־זרדי הוה של הממשלה וкраה למשלה ולנכנתה לדאג לחשי־לים פזויים גם יהודים יוציאו אירחותם. ואו מטרפים לקריאאה וו־זומי קומם שהמשלה והכניםת דערעה לכלל נת מעשנה והdagaga לכ־הן וושבי הארץ לא פלטה.

תנו עצבי"ת ופעולותיה
(המשר ממעוד 18)

מכל מקום אחת מפעולותינו ב־געני המורשת עד היום, רוא־ה־שוויח „אפיקים“, הדואג למורשת תנמ'ה, מפסוף מתקרים של אנשים תימנים ספורות ושירה. אוחנו משתחים פוליא באונן ה־דוק שם עזון גן, ובהקשרות נוכრ את עטלותו הברוכה של מוכרי אגדות אפיקים, יוסף רוחה, שיזרו רק בר הנובל התונועה, העובד לא לאות ובנין זה ר' עזיה ליליאן כמימות בעלן הופתו של עזון נכבד זה, ואות שם אל כסב עם מר שלמה מלתי, אמר זעיר וחבר הנובל התונועה, כמו כן נציגין את עזם היכינוט והופעו הוה הבוהה מיזוג שפulia ציירויות ואמנויות עברית תית בה אגנו מאדירים את מורשתינו.

רטם אסיים, ירושה לי לברק ולהוות בשם התונועה לכל המשתקפות בכניםו וזה בערך לפשי־לים וחברי הוודים בסוגיפם ה־זוניג שלון בחבר הארי, שעשו לנו לארגן כבונס זה, ובמיוחד גודה לחבונו יוסף טובי מכובד ירושלים העמד להשמע בפנינו הרצאה על גושא מורות תימן ושהdag האנסניה בה אנו ונמצאים בשעה זו.

כל ביטוי כפי שהגינו.

היהודים יוציאו ארחות ער־שב, רכשם החדרם שם חיו, מא עלה־שם לישראל, באשליה כי רכוש המשקדים הערבים בשראל מושך ער־שב, יוציאו לוכותם בפזויים תමורת רכושים הרבה שהחרם ב' ארחות מזאמן, ועל חן שליכנו בישראל, וווק לאשלה יהוד שורא־אל'־שׁ רכושים הוחרם שם.

בבאו עתה דודאג להשיג ממשות בצעצת החוק הוה, אז קשא לות ער־שב פזויים ערבים, במקביל למשלים פזויים עיריים שרוכשים והוקפה בישראל, וווק לאשלה יהוד שורא־אל'־שׁ רכושים הוחרם שם.

הדרותה של ערב־הטחים המה־חוק יחול על „חוּשָׁבִי יִשְׂרָאֵל“ כל־בכל להכנס לפירות איה גורעת ריבוי מושמעותה של הגעת ההוראה.

אין אנו מתפלאים על עתו של הצעד הזה, שאריה הגובלנו באקטם באלה, רב בחרחה לכ'־רוכשים והוחרם שם חיו בישראל מא עליום ארזה לפוי למלען שנותם והקמת מתחילה מיהודה־ל'־ך־בשדר החוז. אילים כיבים בדור לא צל של ספק פק'ם „הה־עלול“ הזה היה סתם תכסיס של בחירות, שכן גם הוא עשה עב בחירות לנכנת. כום איש אנו משמרם שנה, בגאנטס וווממי' העה מאהבת העורבים כי איזו וכור איה תקופת המכברות וובנות דוד־חק (?), ואילו ממשלה ישראלי' אונומו במננו לנטו צעד־חד־צדדי' שהה יושב שר אחד של רך־שואו יוציא אלה מתח רברוב רישומו' ועל מעשיה. הערבי של הפזדים בישראל — צעדה הוז־זרדי של משלחת ישראלי' לשלוט בפקידם של ערבים וווער־ווער־בישראל, יוציאו פזויים גון טומ' שונא בהארה, מי' יידע אם וווער־ווער־בילד וווער־פנתרם השוחרים הי מיגיעות ל־הה־לול. בדברי העתונות לא והה

מא יוסף ארמי

בישובת השבועות ב־12.7.27 קרילה הממשלה פה אחד, כדברי העתונאות, את העצם החוק להשי־לים און אבן רוכשים במרחב

ללא הסתייגות לששי או לפחות הרים פזויים לערבי מורה ירושה־ירשלים. לבריה העזות נסה ש' הדות להרחב את החולה וקסם גם הם מוד און את־ה־משענות לאומית והאנשית גות'־ה־חוק גם גזענו נצחתי. לנו מואד לבני מה איז במא'־במא' של ית' ישראלי' לא נקוט צעד חד־

צדדי' ה' מבלי להבטה, וווער־בכל־בכל להכנס לפירות איה גורעת ריבוי מושמעותה של הגעת ההוראה. אין אנו מתפלאים על עתו של הצעד הזה, שאריה הגובלנו באקטם באלה, רב בחרחה לכ'־רוכשים והוחרם שם חיו בישראל מא עליום ארזה לפוי למלען שנותם והקמת מתחילה מיהודה־ל'־ך־בשדר החוז. אילים כיבים בדור לא צל של ספק פק'ם „הה־עלול“ הזה היה סתם תכסיס של בחירות, שכן גם הוא עשה עב בחירות לנכנת. כום איש אנו משמרם שנה, בגאנטס וווממי' העה מאהבת העורבים כי איזו וכור איה תקופת המכברות וובנות דוד־חק (?), ואילו ממשלה ישראלי' אונומו במננו לנטו צעד־חד־צדדי' שהה יושב שר אחד של רך־שואו יוציא אלה מתח רברוב רישומו' ועל מעשיה. הערבי של הפזדים בישראל — צעדה הוז־זרדי של משלחת ישראלי' לשלוט בפקידם של ערבים וווער־ווער־בישראל, יוציאו פזויים גון טומ' שונא בהארה, מי' יידע אם וווער־ווער־בילד וווער־פנתרם השוחרים הי מיגיעות ל־הה־לול. בדברי העתונות לא והה

המודע לנערות לאוהן

הורים ל-14 ילדים ויתר:

האם תבעתם הענקה עברו ילדיכם?

המודע לבעליות לאומי שלחה 90 אלף טפסים בדבר הענקה לילדיים של יוצאי צבא למשופש בוגר 4 לילדיים יותר.

גם אלינט נשלוח טופס כוות.

אם קבלתם הטופס ולא החזרת אותו לביותה הלואמי — עשו זאת עד חום.

אם לא קיבלתם הטופס והנכם זפאים להענקה לפי מייסבר להלן פנו בהקדם לטפס הבלתי הלואמי ומלא את הטופס. הנקעהليل לילדיים של יוצאי צבא משולמת לשמה שלה 4 לילדיים וווער מהחת ליליל 18. אם אחד מכני המשפחה שרת שירות בטחוני (בעבר או בהווה)

הנקעה משולמת עבור הילד הרבעי וכל ילד גוסך ושייעורה לוי' לחודש עברו כל ילד. הנקעה ניתנת בגיןף לקליטתה 15.— משפחות מורות ילדים.

משנתו של ד"ר ישראלי כ"ץ במדיניות הסוציאלית

(סוף מעמוד 5)

החדרתת "תודעת העוני" בישראל

מאצמו של ד"ר א' להחדרת את "תודעת העוני" בישראל אינם מוצמצמים בהשמעת הרצאות רבות מעל במאות שנות. אחד הדברים היסודיים בהכרתו הוא, שחי סול העוני במשמעותו הרחבה, לא יתאפשר אלא ע"י רוח ההתנגדות הצבורית, אם הציבור עצמו他知道 מא Mundus לעברת התזאת וירום את תורתו. מulous לא ראה ד"ר א' רק תפקיד חישול העוני בעקבות פוליטיקה של המיסים, כי אם כל החברא, אך לא יותר מאשר של המוניים על המים, כדי להזול הקאה, ואם לא יותר מאשר של המוניים את הקאה באירועים, לא יצליחו מכך של המשך הרחבה — אין כל סיכוי שכן הבעיה תמצא את פתרונה. גולת הcornerת בתפישה הזאת מתבונת בעזרתו של אותו מכיר שבראשו עמד ד"ר א', המשיך בטירוף לאומן.

ברם גם המוסד של קי"ר יכול להשפיע מושמער תיתם את התמורה הזאת לא תחולל בנפשם וברצונם של הכוורות העומדים מארורי המוסד ¹. מוסד (1) ראה, בסתור צייאלי, שבט"ל". א' ברואר 1972 חוברת.

לכתחמת אומן.

(2) מוסד. ב- "מדרב" 3.0.3.71.

(3) ראה מאמרו של ד"ר יוסי כפרים תש"ל".

(4) ראה מאמרו של ד"ר יוסי כפרים: התשובות יו"צרים, סיכומים ומגמות העומדים לאותה רוח בקבוץ מיזוח מפעם ד' ברצבי ירושלים. מאמר זה הוא א' סיכום והצואו של קי"ר ימי העין על יהודתו, וולחוותיו וזרחות.

(5) ראה מאמרו של ד"ר יוסי כפרים: מדיניות הקיליטה — א' הפוך החבי רתי, אפיקים לנו"מ.

(6) ראה הספר, "מול פון המבורגה" עמ' 210 מאת מרדכי נמי, הוצאה לאורפה. 1972.

(7) ראה מאמרו של ד"ר יוסי כפרים: חיים ללא הוול. שבעון ד"ר יוסי כפרים על אהבתו של מוסד. ראה גם מאמרו של ד"ר יוסי כפרים גני: ההורם של מוסד. 20.10.72. הורבן שליש. שדשות מא. א' אבית תש"ל". א' פיקים למ. המנו תש"ל".

(8) המרכזאות במקורה.

(9) מוסד. ב- "אתא" שבעון מסלגת העובודה 6.6.72.

(10) דבריו של שיר נגטסמן בנדיבותו. 5. 10. 1972.

(11) מכליאל ברנבו: "על ממד השער הבורתי", מעריב י"א בכללו תש"ג (17.11.72).

אמר נא לי הלבב

מאrat Ratzon halavi

אמר נא לך הלבב, מזעך תפּרָז ?
מול תעטענו גורלך, אבלך בזוכם.
גַּרְעַשׂ קֶל כִּקְתָּלֵל, חִיל גַּזְלֵל בְּקִידֵּעַ.
הָוִי, דָוְמָא אָהֲרָהָן, שְׁלִים בְּלְמִים קְבִּיצִים
הַגְּמֹול בְּעָזָק אָרָחָה, גְּלִום אָן זָהָהָן ?
שְׁרָר מְפֹזְרָק, גְּבָצִי יְצָצִים
הָוּ בְּיַיְמִים, שְׁחָדָם, חַנִּי חַי,
בְּמַרְשָׁק פְּרָנָה, רַב שְׁמָחָה קְעָצִים.
לְפָהָה לְאַתְּגִעָה, מַהֲזָה שְׁפָה יְתַח ?
שְׁלַנְתָּא חִיקָ�ן, בְּפָגָץ מְפָגִים.
הַתְּאִרְמָא הַלְּבָן, עַמְדוֹ אַפְּטָן בָּעָא,
הַזְּמָנוּ בְּקִינִי האָהָן גַּם קֶל קֶדֶל,
וְקָה הָאָשָׁא עַד קָלָות קֶל בְּקָאָן.

לשלה halavi שאו ברכ' :
ברכה ברכה מב"ת נדלונו לתורה לחכמה
בהתցו הבן למצוות ולמעיסת בניו
aberham נ"י אפיקים

הריפורמה בקייבת המשפה

כאמון לתיה שלו, המשיך ד"ר א' במאמרו, "הריפורמה בקייבת המשפה"², להתפרק את מדיניות התמייה והסעד של המינה וمعدיף עליה מיניות השעד יש בה מן השפה, והוא רוצה להשן מיניות השעד יש בה מן השפה, והוא רוצה להשן מהרשה זו מקבל התמייה: "כבר נלמד מזמן, שיקומה קיומה של משפה פגעה בהוכחות אינס מוגנים רם נובנה העזרה הכספית המוענקת לשפה, שיקום מוגנה במינידה, בזקירותה ובתחותה של חברה של המשחה הנתקת לשיקום, לא רק ערכיה של העזירה קבועה. אלא גם מהותה אוו, א'יך נטרום" — קבועה. המשילה מרושעה עולמות, שכ' וכך משפחות מעוטר יכול פטורים מתשולם מס הכנסתה, כמה צביעות יש בש- טיפטמו'ו ! שהרוי המשפחות הפטורות ממש הסנה אין מה להאל את ילדיו, כיון שהכנסתן דלה ומפרנסות בדורק ובוגנו את משפחתוין עקב מדיניות השחר היועה; ואדם כן יוכל מס הכנסה ליטול מהן ? ומהו הצורא, א'יפא', בכל הרגע והמלל האלה על האזע את עיניהם של המkopחים ? או כפי שאומר ד"ר יוסי כפרים של 40-45 שנים משבחותינו הגדלות עניות מכדי, להקים מגע עם שליטנות מל הכנסה, הון אין חיבות במס הכנסה — וכן גם אינן נהנות מנכויים במס". מי שננה מכון קורת קבוצות הכנסה לנצח והגבאות", לבן מובנת קורת הוולות.

ויכוח בין השר ספר וד"ר כ"ץ

במועדון ורטוי הכרוי מר ספר ביום 4.5.72, כי הופיע החברתי ייסוג תוק וור אחד³, אנו יודעים על אלו מחרם מודיעים אובייקטיבים مستתמך השר ספר בהצהרתו או, לנו יוזע כי הדברים אינם מבוססים דיימם. באותו מועדון הדגיש מר ספר בהצהרתו זו כאילו הפערים בין האשכנאים ועדות המרחת אינם תואאה של אפליה, כי אם ובאו מון החוץ, והם תואאה של חוסר יכולת להשתغل לחברה הטכנולוגית המודרנית מצד עולים שעשו נוצרות מפירות.

השר ספר ציך לאוצר, כי במערכות, ביישובי הספר ובעירויות פיתוח בהם רוכזו מרבית העולים מעדות המזרחה לא חוקמו מפעלי תעשייה טכנולוגיים מודרניים שיש להסתגל אליוים היו שם שממות בבלב, חוסר עבודה, ובמידה שמנמ'anza בעדוה, הרי היהתה פשוטה והיכי מכך שנשנ' מקצועית, חינוך הדור הצער כשרה וכינה נשנ' לחו' אילו מורים וממחכים בלתי כשרים ובלתי מוסמכים ונום לא הוקטו סכומים נאותים למבדים תקינים ולצדיהם מתאימים, והאוכרטסה שם הוויה בכוון תמיות סעד ולא בכח עבודה וכי הופיע יובא מוחוץ לאזרץ, וכי הוא נוצר בשיאל ומכരיז כי הופיע יכלת להסתגלות. ואם כך הוא הדבר — האמנם יתיכון תוך דר אחד ? קשה לדעת אם אכן השר ספר אצמוני בדבריו של, אלום, אם הוא מטיס את עין הבניה למרחק של זמן במקומות להתמודד איתה, הרי יש מושום התהממות מוחממת הבניה. יתר על כן פולמוסו עם ד"ר כ' אינו שמנע כל ויקר, שהרי בורר לאור הממציאות זאת שטופחה ומטופחת על די גורמי המיסים, לא בלבד שփער לא יצטמצם אלא אף יילך ויתרחב, יילך ויעז מוק, ותוצאותיו מן ישרון !!!

לידן אבנור שקיי:

מכتب גלו'

פעמים רבות החלטיים לכחוב מכ"כ
בבגיה אלם השתי כשם נמה אוינו
כחותה ג'יה דודו נאוש אונגהן מאוי
(מוראה שמי לאונגהן מכבי לנוינה
באטען זו אל הדמות אותה אני מ'
יעיזה.

עה לאחר פרשת האבעט בה

עת החוק, טמי'ו ג'ודו"י העזרה
בי הגוש והרצין לברך את האדם

ונעם ההלילות אשר עס עקרוניו
ורדרביים מבאי לאוטס וולוח לאלך

סקנת אוי שוי מדוי להלה, לשבה
ולעדוד את עדרת הנגה ונגשא
(מיהו "חו"ז) — אלום במוחני

ווחת הוויה העיתונאים כי גולדט
ודרג'ליים ממעבי לאוטס וולוח לאלך

בגשנות הריאיה !!!

איו נסכני עם סופר (קעיבע)
הכחיה זמצעי, אום ייל של האס ב��ואצ'ין ...

בمراكה ולא תוכלו לדודרכני לא
חוק הוה, אמא פאלט נסכמה מועת
ביבוכן וויל, עלי ערער, טעת פודיסט

שלו? עשות משבעות? טיה" בעלת משבעות?
בכבוד רב

ווס' מאיר
יאו לאייר הסופה הנכסטה ...

הערת המשרכת: "הארץ" ג' תינן
ובכך בגונוג מוח וטוקה...

פוקולוטיטיכ שיגוי, מון הפלקלור
לבבד דר' מינ' רטוריה, ב'

ונון וגאנטלוט אאמוניטין, מולו
כלרו של שבטים ועמים בעלי מיר
ריש ומורה וערירה של גך ג'ו
בוחט אבא-בא-בא-בא-בא-בא-בא-בא...
אי'...

ההנרי מוכב עד אשר קלת הצע
הרלהי ציטים 4.7.72 בדורות הדודו
לא של שרדים מפלגה וו לא לב'

שיאי בגדב לאטבנה וו לא תאת
רכיה נויה מאט בדוקת איז איז

אנגודה: ב'ת' — ב'ת'
יש' זיאן, מילן,

צ'חט אגדונה: ר' ו'צ'ן ב'ת' א'

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

איי מופעת מאוד מיחס השיל
לי של שרדים מפלגה וו לא לב'

שיאי בגדב לאטבנה וו לא תאת
רכיה נויה מאט בדוקת איז איז

אנגודה: ב'ת' — ב'ת'
יש' זיאן, מילן,

צ'חט אגדונה: ר' ו'צ'ן ב'ת' א'

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

מאט צ'חט אגדונה: ר' ו'צ'ן ב'ת' א'

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

בל' דר' דה, דה בלילו, מאט נקי ר'
ההנרי — ויך צרי לנהוג יהודו

להשומת לב מונינו וקוראיינו

בתובנו:

"**אפיקים**", רחוב יהודה קרני, 21, רמת-אביב, 69025, טלפון 414611

AFIKIM * A monthly journal for spiritual regeneration, social integration and the defence of civil rights management and Editorial: 21, Karni street, Ramat-Aviv, Tel-Aviv, Israel

טלפון 432-P.P.

אפיקים תל-אביב

רחוב יהודה קרני 21

בז' החזרה מושבעים
in case of undelivery
postage is insured

גלוון מו — מו

שנה שמינית

חמש שנים לשחרור ירושלים
טבת ותש"ג — בדפ"ד לשירות

דצמבר 1972

דמי מני לשנה — 12 ל"י

*

בגלין זה:
אפיק אל חקר
שובטים על הגן
והיסודות רעוויים

נתנו לירקומו
היכן הנס? / סעדיה ברשלמה

משנתו של ד"ר ישראלי כץ
במדיניות הסוציאלית

יוסף דוחה הלי/
בחירות "חופשות" בישראל /
סעד לולם

לשאלת התיאוריה הציונית הי'
مزורחת /

יאיר ישראלי/
היבטים חברתיים על בעיתות הי'
עפר החברתי בישראל /

יוסף מאיר
המאבק שבב חוק המושבים /
ישע זנדאני

הספרדים: אטמול, היום
ומחר /

חכים פרופ' יוסף פאער
ראיוון עם ד"ר אבשלום מזרחי

ישראל דחוב / שלמה מדליה
ששים נשנה לנחליאל

סופרנו / ברל כצנלסון
תנוועת בי"ת ופעאלתיה /
ספְּרוֹנו

מדור התהישבות / מהגעשה
במחשבוי וואיא תומן

הקשיש התימני / מאיר עקל
בן שני עולמות / זכירה דורי

לונגטרום שני פיטש מודאיים
יוסף צדוק

התהיה אחר המהיג /
מאיר שרהבני

*

משדרת תימרגן /
יוסף טובי

שירות ישראל בתימן /
רצון הלי

על שלשה מאורות /
יהודה וענדייעמי

שירותו של הריא"ס /
אהרן כהן

אהבת ישראל / יוסף מזרחי

*

יחס עבדה / עובדה עינה

*

הגהה: אהרן פטיש
יזיטרים: שלמה מדליה

"נֶגֶה", "השמש"

טימון פחורי ורטום

מפעלים לייצור ושיווק דוד שמל ווחטמל

25 שננות שרורת נאמן

החלפת הדוד הנגולת תוך 24 שעות

טלפונים: 72 60 79 ; 72 04 43. רחוב דב 14, רמת-גן.

"רָם-אָוֹר"

שלום תם

צרכי חשמל

מרקורים

תנורי חשמל וגזי

דוד שמל ומשם

טרנסיסטורים ומכוונות

גלאו

עבודות ותמונהים

רחוב אבן גבירול 90,

תל-אביב, טל. 247581.

RANTON

ביבות ושרות
לטלויידה
רדיו – ט"יכ
ק' ורשה 87, תל-אביב
TEL 775-335